

Hľadáme nových celiatikov

10. marec, MC Žabka

Burza jarného a letného oblečenia

22. a 23. marec, MC Žabka

Talkshow s Emmou Tekelyovou

13. marec, DK Javorina

Vítanie jari a veľkonočný trh

22. marec, Námestie slobody

Koncert bratov Nedvedovcov

27. marec, DK Javorina

Čo nám odkázal Komenský

Medzinárodný Deň učiteľov (28. 3.) je pripomienkou narodenia J. A. Komenského. Právom tomuto pedagógovi, ktorého pozná celý svet, patrí titul Učiteľ národov. Jeho práca totiž ďaleko prekročila hranice krajín a i hranice doby, v ktorej žil. Nahliadnuc do jeho rozsiahleho diela, zostáva človek v nemom úžase stáť a musí skloniť hlavu nad jeho myšlienkami a nad jeho odkazmi, ktoré sú platné i dnes. V jeho rukách sa pedagogika – vzdelávanie i výchova, stala niečím vznešeným, krásnym. Pozeral sa na dieťa nie ako na zmenšeninu dospelého, ktorého je treba drilom a prísnosťou naplniť vedomosťami a znalosťami, ale ako na bytosť, ktorá má v sebe skryté všetko, čo je pre človeka podstatné, a úlohou nás dospelých je to v ňom objaviť a rozvinúť. V dnešnej dobe sa jeho myšlienky často podsúvajú len ako podnet

pre učiteľov, no v celej svojej šírke sú určené pre všetkých vychovávateľov detí. Najmä pre rodičov. Tí sú totiž tými najdôležitejšími učiteľmi a vychovávateľmi svojich detí.

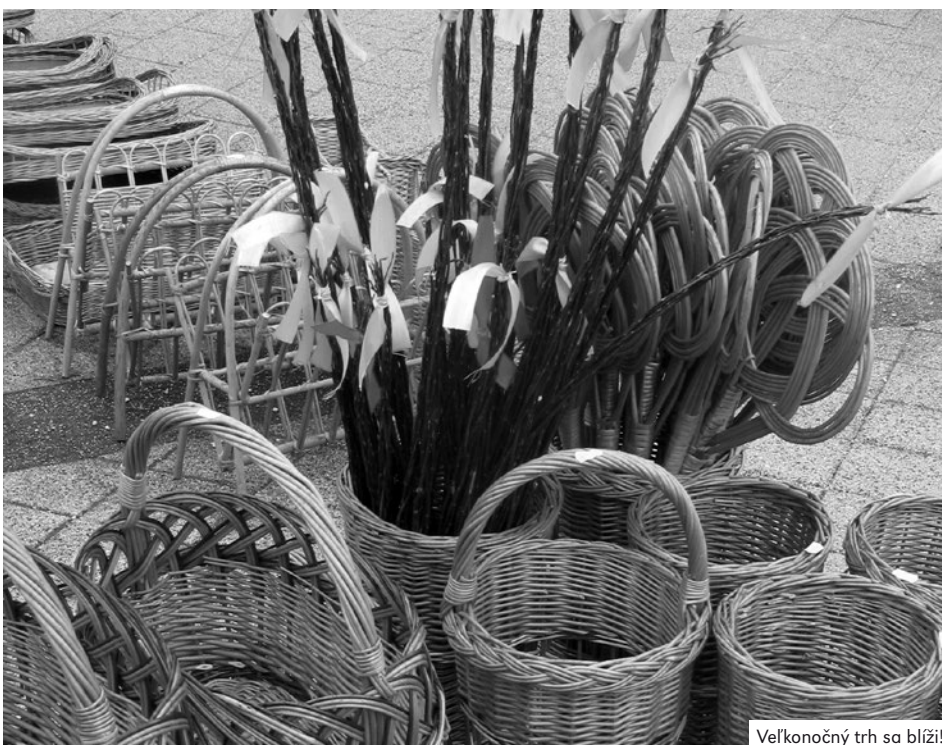
Deň učiteľov je vzácnou príležitosťou nielen zaželať učiteľom a vychovávateľom pevné zdravie a radosť zo svojej práce, ale i príležitosťou vysloviť jedno malé veľké prianie: nech sa výchove a vzdelávaniu dostane takého uznania v spoločnosti, aké si právom zaslúžia, a nech sa výchova a vedenie detí v rukách rodičov, učiteľov a vychovávateľov premenia na vznešené a krásne poslanie, ako ho ponímal Komenský.

A pre inšpiráciu uvádzam niekoľko myšlienok Komenského:

- *Řekni jim to, zapomenou to, ukaž jim to, zapamatují si to, zapoj je do toho, pochopí to.*

- *Smysly dětí musíme dráždit vždy tím, co je láká.*
- *Komukoli prospěti můžeš, prospívej rád. Možno-li celému světu.*
- *Kdo nedbá, aby byl vyučován, toho budeš marně vyučovati, dokud u něho neprobudíš vřelý zájem o učení.*
- *Tělo necht každodenní své hýbání má.*
- *Zahálka je polštář Satanův. Koho Satan nezaměstnaného najde, toho sám zaměstná nejprve myšlenkami špatnými potom i skutky zlými.*
- *Šťastný národ, který má hojnost dobrých škol a dobrých knih.*
- *Každá práce celého člověka vyhledává.*
- *Učit lze slovy, vychovávat jen příkladem.*

Věra Teplíčková

Veľkonočný trh sa blíži!

Vo vnútri čísla

Úspešný Ples mernej techniky	str. 2
Novinky zo ZŠ	str. 2
Mestská polícia upozorňuje...	str. 3
Slávnostné otvorenie nového laboratória v SOŠ	str. 4
Spájať, či zatvárať triedy v MŠ	str. 5
Možnosti štúdia v SOŠ Stará Turá	str. 6
Novinky z CVC	str. 7
Dom kultúry Javorina	str. 8
Matričné okienko, smútočné spomienky	str. 9
Výtvarníci zo ZUŠ úspešní v Senici	str. 10
Generál Jozef Brunovský	str. 11
Deti tancujú deťom	str. 14
Majstrovstvá kraja v streľbe	str. 16

Úspešný Ples mernej techniky

Dnes už žiaľ môžeme na tohtoročnú plesovú sezónu iba spomínať... Preto mi dovoľte, aby sme si atmosféru plesovej zábavy, tanca, krásnych dám a džentlenských pánov pripomenuli aspoň prostredníctvom spomienky na 7. ročník Plesu mernej techniky, ktorý sa uskutočnil 8. februára v priestoroch Hotela Lipa v Starej Turej.

Myšlienka usporiadať takýto ples skrsla ešte pred ôsmimi rokmi v hlave Ing. Fridricha – vtedajšieho riaditeľa spoločnosti PREMAGAS, s. r. o., dnes známej pod obchodným menom ELSTER, s. r. o. Organizáciu a prípravu plesu si pod krídla vzali spoločnosti Elster, s. r. o., Justur, s. r. o. a Sensus Slovensko, a. s. Všetky tri spoločnosti patria v našom regióne k stabilným spoločnostiam a zamestnávajú množstvo Staroturiancov, ale aj

ľudí z blízkeho či širokého okolia. Ples však nie je určený iba pre ich zamestnancov, ale pre každého, kto má rád dobrú zábavu, hudbu či jedlo.

Tohtoročný ples bol opäť plný prekvapení a zabaviť sa mohli nielen mladí, ale i tí skoršie narodení. V úvode plesu vystúpil skvelý tanečník Erik Ňarjaš so svojou tanečnou školou a o zábavu sa počas celého večera starala Tanečná skupina Renáty Čonkovej, Myjavská cimbalovka a spevák a zabávač Bruno Oravec. Príjemné prostredie, občerstvenie a výbornú obsluhu pripravil Hotel Lipa. Zábava na plesu neútlachala a poslední hostia sa zdržali až do skorých ranných hodín.

Významnou a jedinečnou súčasťou plesu je zbierka pre Charitatívny účet mesta Stará Turá. Tento rok sa vyzbieralo neuveriteľných 3 513 € a výťažok

bol priamo na ples odovzdaný primátorovi mesta, Ing. Kiššovi. Aj touto cestou by sme sa chceli srdečne poďakovať spoločnosti Elster, s. r. o., Sensus Slovensko, a. s., Justur, s. r. o. a všetkým dobrým ľuďom, ktorí na ples do charitatívnej „kasičky“ prispeli. Peniaze opäť pomôžu tým, ktorým v živote nebolo dopriate či už zdravie, šťastie alebo sociálne a finančné zabezpečenie.

Ples mernej techniky navštevujú každoročne okrem zamestnancov spomínaných firiem aj obyvatelia Starej Turej, ale i blízkejších či okolitých miest a obcí. Je vždy zorganizovaný na veľmi dobrej úrovni a každý kto ho navštíví sa rád vráti aj ďalší rok. Preto veríme, že prijmete pozvanie organizátorov aj na ten budúcoročný.

Mgr. Soňa Kríštofiková,
zástupkyňa primátora

Novinky zo ZŠ

Január bol v tomto školskom roku pre nás, školákov, krátky mesiac a tohtoročný február tiež, pretože do tohto mesiaca časovo zasahujú jarné prázdniny. Vzhľadom k tomu, že v januári som z technických dôvodov svoj informačný článok o diani v škole neuverejnila, v tomto čísle píšeme o tom, čo je u nás nové za obdobie obidvoch mesiacov.

Po vianočných prázdninách sme sa v škole stretli až 8.1. Deťom sa skončilo bezstarostné obdobie plné hier a oddychu. Po príchode do školy vhupli rovno do obdobia skúšania, pretože na konci januára ich čaká polročný vysvedčenie. Žiaľ u mnohých detí sme márne očakávali, že ak chcú mať na vysvedčení dobré známky, budú sa počas voľných dní venovať aj školským povinnostiam. Mrzí nás to predovšetkým u deviatakov, ktorých v marci čaká Testovanie 9 a väčšinu z nich neskôr prijímacie skúšky. Práve polročnej klasifikácii sa podriaďoval život v našej škole celý január. Aj pre učiteľov je totiž klasifikácia stresujúca. Musia zohľadňovať rôzne aspekty, aby spravodlivo oznámkovali svojich žiakov. Nestačí urobiť aritmetický priemer známok. Akú bude

mať dieťa známku, ovplyvňuje viac faktorov a každý z nás naozaj dôkladne zvažuje a rozmýšľa o každom svojom žiakovi.

Napriek okolnostiam, o ktorých som písala, škola žila aj inými udalosťami. Naši žiaci sa zúčastnili na okresnom kole v prednese povesti Šaliansky Matko, kde síce nevyhrali, ale pekne reprezentovali školu. Zato na okresnom kole olympiády v anglickom jazyku sme boli veľmi úspešní. V kategórii 1B vybojovala pre školu 1. miesto Noemi Vařáková, 9.A v kategórii 1B získal Jaroslav Šopík 2. miesto.

29. 1. mali možnosť individuálne sa odfotografovať všetci žiaci školy a žiaci 9. ročníka si budú môcť objednať na pamiatku tablo svojej triedy.

Pretože tento január nešetří snehovou nádielkou, naplánovaná súťaž detí z ŠKD sa naozaj vydarila a na školskom dvore na Komenského ulici stáli snehuliaci od výmyslu sveta.

Na tento mesiac sme naplánovali besedu o šikanovaní, agresivite a intolerancii. Takéto aktivity sú naozaj veľmi potrebné, pretože sa s týmito javmi bohužiaľ stretávame v praxi. Niekedy sa až čudujeme, kde sa

pokračovanie na str. 7

DOM KULTÚRY JAVORINA
& MESTO STARÁ TURÁ

VÁS POZÝVAJÚ NA

VÍTANIE JARI & VEĽKONOČNÝ TRH

PIATOK 22. 3. 2013

NÁMESTIE SLOBODY V STAREJ TUREJ

10.00 - 18.00 HOD. REMESELNÝ TRH S BOHATOU PONUKOU VEĽKONOČNÝCH DEKORÁCIÍ, KRASLÍC, KORBÁČOV, KERAMIKY ...

14.30 HOD. UMELECKÉ PÁSMO ROZLÚČKA S MORENOU - ZUŠ, CVČ

DOM KULTÚRY JAVORINA

10.00 - 18.00 HOD. VÝSTAVA PRÁC ABSOLVENTOV REMESELNÝCH KURZOV
TVŮRIVÉ DIELNE – ZDOBENIE KRASLÍC, VÝROBA VEĽKONOČNÝCH OZDÔB
& PÍŠŤALIEK

KAVIAREŇ – OBČERSTVENIE (KÁVA, ČAJ, DOMÁCE KOLÁČE)

13.00 - 18.00 HOD. BURZA KNÍH A ČASOPISOV

PRIVÍTANIE SPOLU S NAMI SVIATKY JARI
BLIŽŠIE INFORMÁCIE ZÍSKATE NA WWW.DKJAVORINA, WWW.STARATURA.SK A FACEBOOKU

Správa o činnosti MsP Stará Turá za rok 2012 (1. časť)

V rámci prevencie sme pokračovali v osvedčených preventívnych aktivitách ako po minulé roky, jednalo sa najmä o tieto preventívne aktivity a programy:

Monitorovací kamerový systém (MKS) s 8 kamerami - Spolu bolo za rok 2012 pracovníkmi MKS vyhľadaných a následne hliadke MsP hlásených 234 zistení a závad. Na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne MKS bolo zo štátneho rozpočtu SR získaných **11 160 EUR**.

Prednášková činnosť na školách - celkovo bolo vykonaných 24 prednášok, v rámci projektu „Správaj sa normálne!“.

„Nestaňte sa ďalšou obeťou“

- vykonávané kontroly a upozornovanie vodičov na nezabezpečené vozidlá a majetok v nich prostredníctvom letákov.

Kontrola rekreačných objektov

- vykonaných 24 kontrol, fyzicky skontrolovaných 316 objektov a v 5 prípadoch bol kontaktovaný majiteľ, aby si odstránil nedostatky zistené pri kontrole.

Kontroly na prechodoch

- preventívne bezpečnostná kontrola, vykonávaná denne počas školského roku na prechodoch pred ZŠ.

Nočné Havrany (NH) – hliadky, ktoré sú vytvorené občanmi nášho mesta, boli počas 36 hodín cez víkendy v nočných hodinách priamo v teréne.

V roku 2012 sme sa tak ako každoročne venovali i **preventívnym kontrolám požívania alkoholu mladistvými**. Zistili sme požitie alkoholu u **5 mladistvých**, čo je pokles oproti minulému roku, keď bolo takto zistených 21 osôb.

V rámci represívnej činnosti bolo zistených a následne riešených:

- **109 priestupkov obyčajných** (najmä priestupky proti verejnému poriadku, rušenie nočného kludu, proti občianskemu spoločenstvu, priestupky proti majetku, porušovanie VZN a iné).

- **101 priestupkov v doprave**

Spolu bolo riešených **210 priestupkov**, z toho bolo 62 priestupkov prejednaných v blokovom konaní. Za tieto priestupky boli uložené **blokové pokuty** v celkovej hodnote **425 EUR**. Celkovo bolo za rok 2012 riešených **4 693 priestupkov, oznámení, závad a spisov**.

V dôsledku vyššie uvedených kriminálno-preventívnych aktivít MsP, kamerového systému, ako i koordinácie obchádzok s OO PZ došlo hlavne v oblasti **vandalských činov k rapidnému poklesu**. Avšak najmä v druhej polovici roka 2012 bolo zaznamenaných veľké množstvo vlámaní a pokusov o vlámanie do objektov. Napriek spolupráci so štátnou a kriminálnou políciou sa veľmi nedarí tieto činy zastaviť. Koncom roka 2012 bolo zaznamenaných viacej požiarov veľkoobjemových kontajnerov, ale MsP nakoniec všetky tieto udalosti súvisiace s požiarmi v našom meste objasnila.

V roku 2012 bolo na MsP prijatých **1044 telefonických oznámení** od občanov, čo je znova najviac v histórii MsP. V porovnaní s rokom 1999 (179 oznámení) počet telefonických oznámení vzrástol o 583 %. Vo väčšine prípadov nás občania žiadajú o pomoc, ale často nás i upozorňujú na porušovanie zákona, alebo na podozrivé osoby v ich okolí, vďaka čomu sa nám darí i úspešnejšie zasahovať. V našom meste bolo hliadkou MsP odchytených 24 psov, z toho sa 18 vrátilo k pôvodným majiteľom a 6 psov bolo umiestnených do útulku zvierat v NMnV.

Počas roka 2012 **MsP zabezpečovala** nasledovné kontroly: verejného poriadku počas konania pietnej spomienky padlým rumunským vojakom, regulovanie dopravy pri dovoze a skladaní mája, verejného poriadku a hladkého priebehu Staroturianskeho jarmoku, počas ukážok práce požiarnikov v Drgoňovej doline, verejného poriadku a dopravného značenia počas konania motorkárskeho zrazu v RO Dubník pod názvom „Tanec slnka“, preventívno-bezpečnostnej akcie pri príležitosti ukončenia a taktiež otvorenia nového školského roku, verejného poriadku, čistoty a kontrolami zameranými na krádeže vécov na cintorínoch, verejného poriadku a hladkého priebehu trhu Remeslá našich predkov, Kopaničiarskeho jarmoku, Vianočných trhov na námestí, verejného poriadku počas osláv Silvestra a víťania Nového roku na námestí a na ďalších akciách usporiadaných Mestom Stará Turá.

(dokončenie nabudúce)

Ing. Lubomír Málek, náčelník MsP

Vlámanie do domov, objektov a bytov v Starej Turej za posledné obdobie rapidne vzrástlo!

Vylomené okno, dvere, či inak násilne otvorený byt, kancelária, nebytový priestor. Všade neporiadok, osobné veci zničené, pošliapané súkromie niekym cudzím. Nieкто neznaný zobral ťažko zarobené peniaze, majetok, veci s osobným významom. Mnohokrát sú to veci, ktoré „za babku“ odkúpi priekupník, no pre niekoho majú existenčný význam.

Pri predstave tohto scenára cítim hnev, beznádej a smútok. Kladiem si otázku: „Čo môžem urobiť, aby sa niečo zmenilo?“ Zároveň si uvedomujem, že nie všetci majú dostatok prostriedkov na zakúpenie bezpečnostných dverí, kovania, kamerového systému, či iných prvkov zvyšujúcich ochranu majetku. Nemám patent na zabezpečenie vašich súkromných hmotných a nehmotných hodnôt. Predpokladám, že vy ste odborníkmi na svoje private veci. Mám však morálnu a zákonnú povinnosť spolupodieľať sa na ochrane majetku mesta a jeho obyvateľov.

V tomto smere ako príslušník mestskej polície spolu s kolegami rozbieham program na ochranu objektov domov a bytov pred vlámaním. Program je postavený na troch pilieroch:

1. Informovanie majiteľov bytov domov a iných objektov o stupni ochrany ich majetku pred vlámaním.
2. Informovanie tých, ktorí sa rozhodli nerešpektovať zákon a súkromie ostatných o tom, že sa nebudeme tváriť akoby neexistovali.
3. Informovanie širokej verejnosti o tom, čo všetko robíme (MsP) pre ochranu ich majetku.

V prípade majiteľov bytov, domov a iných objektov, realizujeme obhliadku objektu „očami zlodca“ v nočných hodinách. Chceme sa tak čo najviac priblížiť k podmienkam, pri ktorých najčastejšie dochádza k vlámaniam. Poznatky následne analyzujeme a s výsledkom oboznamujeme majiteľa. Našou snahou je vytvoriť partnerský vzťah a spoločne uskutočniť kroky na zlepšenie ochrany majetku.

Pri informovaní potencionálnych páchatelov chceme dať jasne najavo, že majiteľovi objektu, do ktorého chcú nezákonne vniknúť, nie je lahostajná táto skutočnosť. Chceme, aby sa vlamač dozvedel (aby zneistil), že majetok je chránený a on je ten, kto nevie ako a kým.

Čo sa týka širokej verejnosti začali sme informovať prostredníctvom letákov na vchodových dverách o tom, ktoré objekty sú rizikové a aké sú naše návrhy na zvýšenie ochrany. V tejto činnosti budeme pokračovať všetkými dostupnými komunikačnými prostriedkami.

V tejto dobe je vyššie uvedený projekt to najlepšie, čo vieme pre vašu bezpečnosť urobiť. Netvrdíme, že je to jediná možnosť. Sme otvorení vašim návrhom.

Mgr. Dušan Redaj

Vážení spoluobčania – majitelia psov

Mestská polícia Vás chce vyzvať na rešpektovanie VZN č. 16/2012 a povinnosť mať označeného psa evidenčnou známku s evidenčným číslom počas každého pohybu psa na verejnom priestranstve, ako i pri venčení. Zároveň chceme pripomenúť povinnosť zbierania výkalov Vášho miláčika a mať v termíne zaplatený poplatok za psa. Mestská polícia sa v mesiaci marec zameria na intenzívnejšie kontrolovanie tohto nariadenia.

MsP

Vážení čitateľa

oznamujeme Vám, že v mesiaci marec 2013 vychádza druhé vydanie knihy

Ing. Evy Tomisovej: Zaniknutá stará Stará Turá.

Knihu si môžete zakúpiť v Stredisku cezhraničnej spolupráce (Infotur), v Mestskej knižnici Kristíny Royovej, v predajni Kniha v Dome služieb a v internetovom kníhkupectve ABC knihy.

redakcia

Slávnostné otvorenie laboratória inteligentných elektroinštalácií v SOŠ Stará Turá

Dňa 24. januára bolo v SOŠ Stará Turá neobvykle rušno. Viacero „cudzích“ ľudí pohybujúcich sa v priestoroch školy znamená, že sa niečo deje. A naozaj sa dialo – veď slávnostné otvorenie laboratória inteligentných elektroinštalácií (prvého svojho druhu na Slovensku) vybudované za pomoci medzinárodnej elektrotechnickej firmy ABB sa nekoná každý deň.

Príprava a budovanie laboratória prebiehalo asi rok, počas ktorého firma **ABB dodala škole zariadenia** potrebné na jeho vybavenie technikou (v hodnote cca 4.560,- EUR). Tiež **vyškolia 5 odborných učiteľov SOŠ** na stretnutiach v Starej Turej, Bratislave a rakúskom Kittsee (Ing. Milan Duroška, Ing. Ján Košťál, Ing. Pavol Kuchárek, Ing. Jaroslav Dzuro a p. Ján Durec). Ďalej prebehli viaceré konzultácie, či už k príprave laboratória alebo úprav školského vzdelávacieho programu (zaradenie problematiky elektroinštalácií, inteligentných inštalácií, odbornej spôsobilosti v elektrotechnike a vecí s tým súvisiacich) do výučby v jednotlivých odboroch štúdia. Celá spolupráca začala na výstave ELOSYS 2011 v Trenčíne.

S postupným rozvojom inteligentných elektroinštalácií a ich praktických realizácií na slovenskom trhu **rastie aj potreba špecialistov** pre aplikáciu takýchto projektov v praxi. Spoločnosť ABB sa sústavne zaujíma o prípravu elektrotechnických odborníkov na stredných aj vysokých školách a podporuje ju finančne i materiálne. Preto (po zrelej úvahe) rada prijala aj žiadosť SOŠ Stará Turá o pomoc pri realizácii tohto pionierskeho činu.

Slávnostného otvorenia laboratória sa zúčastnil primátor mesta Stará Turá, zástupkyňa primátora, poslanci Trenčianskeho samosprávneho kraja, ale aj generálny riaditeľ spoločnosti ABB na Slovensku, pán Marcel van der Hoek.

Stredná odborná škola v Starej Turej, ktorá stavia na šesťdesiatročných tradíciách, je nabitá modernými technológiami. V štvorročnom štúdiu s maturitou pripravuje väčšinu žiakov pre prax v odboroch elektrotechnika a informačné technológie a menší počet pre strojárstvo a ekonomické a grafické odbory. Škola má vo svojom

segmente na Slovensku veľmi dobré meno; konala sa tu napríklad celoštátna konferencia Infovek či prvá celoslovenská konferencia Microsoft IT Academy so zahraničnou účasťou a mnohé ďalšie podujatia.

V elektrotechnických odboroch sa žiaci okrem iného vzdelávajú aj v oblasti komplexných moderných elektroinštalácií, k čomu patria domové elektroinštalácie, počítačové a dátové siete, zabezpečovacie a kamerové systémy, osvetľovacia technika, telefóny a dorozumievacie zariadenia, vzdialené ovládanie a iné. Prirodzenou integráciou väčšiny týchto systémov sú inteligentné elektroinštalácie a obrovskou výhodou v tejto škole je, že problematiku sa budú učiť nielen teoreticky, ale aj **prakticky v modernom laboratóriu**.

Ide o špecializovanú miestnosť na praktické vyučovanie inteligentných elektroinštaláčnych systémov, ktorú vybudovali ako prví na Slovensku vďaka spolupráci s ABB. Otvorenie laboratória bola mimoriadna udalosť. Jednak ide o technológiu budúcnosti a jednak je to zhmotnenie myšlienky, po ktorej volá aj naše ministerstvo: **prepojenie školy a praxe**.

Čo je vlastne inteligentná elektroinštalácia ?

Každý istotne pozná "klasickú" elektroinštaláciu - z rozvážača, kde sa nachádzajú poisťky, ističe, chrániče a podobne vedie kábel k vypínaču a odtiaľ napríklad k svetlu. Človek teda týmto vypínačom ovláda dané svetlo. V prípade, ak časom zistí, že týmto vypínačom by chcel ovládať napríklad iné svetlo, je jedinou možnosťou "vysekať" a natiahnuť od vypínača kábel k inému svetlu. Časom si užívatelia dajú namontovať napríklad poplašné zariadenia, počítačovú sieť, niekedy kamerový systém alebo automatizované funkcie (napríklad rozsvetovanie svetla pri pohybe osoby), čo naďalej inštaláciu komplikuje a predražuje. Inteligentná elektroinštalácia tieto funkcie v sebe prirodzene integruje.

Inteligentná elektroinštalácia na rozdiel od "klasickej" obsahuje v rozvážači aj "riadiaci počítač", komunikačný modul a výkonové spínače. Všetky zariadenia domu (svetlá, zásuvky, vyhrievacie telesá, žalúzie, ...) sú pripojené

k týmto výkonovým spínačom v rozvážači. Jednotlivé spínače, ale aj iné senzory (pohybu, teploty osvetlenia a podobne) sú navzájom prepojené tenkými káblíkmi (podobne, ako počítačová sieť) a privedené do „riadiaceho počítača“ v rozvážači. Funkcia jednotlivých senzorov a spínačov je daná programom, inštalácia po vyhotovení sa teda musí ešte aj naprogramovať. Výhodou inteligentnej elektroinštalácie teda je možnosť ovládania "domu" pomocou spínačov na stene prepojených káblíkmi, ale aj bezdrôtových (rádiových) spínačov, diaľkovým ovládaním (podobne, ako napríklad televízor), cez mobilný telefón alebo pomocou počítača (cez internet) odkiaľkoľvek na svete (samozrejme cez meno a heslo užívateľa). Použitie inteligentnej elektroinštalácie prináša tiež komfort obsluhy a istú automatizáciu. Ak napríklad odchádzame z domu, jediným spínačom vypneme elektrické spotrebiče a zapneme poplašné zariadenie. Alebo je možné naprogramovať systém tak, že svetlo sa napríklad rozsvieti "samo", ak senzory zistia pohyb a súčasne nedostatok osvetlenia v danom priestore. A samozrejme zmena funkcie ovládačov a dopĺňanie inštalácie o ďalšie funkcie je z väčšej miery dané preprogramovaním systému cez počítač (dokonca aj na diaľku) bez nutnosti "kladiva a majzlika".

Spoločnosť ABB je poprednou globálnou spoločnosťou, ktorá pôsobí v oblasti energetiky a automatizácie. Svojím zákazníkom v oblasti priemyslu, výroby a distribúcie energií prináša možnosť zlepšiť ich výkonnosť a zároveň znížiť dopad ich činnosti na životné prostredie. Skupina ABB zamestnáva zhruba 145 000 zamestnancov vo viac ako 100 krajinách sveta. Na Slovensku pôsobí ABB od roku 1991. V súčasnosti má zastúpenie v 5 mestách a zamestnáva zhruba 200 ľudí.

SOŠ Stará Turá

Financovanie CVČ po novom

V poslednom čase ma zastavuje v uliciach nášho mesta veľa ľudí s jednou jedinou otázkou: Tak ako to s vami bude? To čo sa deje okolo CVČ? Sú to jednak rodičia, starí rodičia, ale i radoví občania, ktorí sa pod vplyvom rôznych informácií, správ a fám nevedia zorientovať v tom, čo sa vlastne okolo zariadení určených na voľnočasové aktivity deje, a zaujíma ich, ako sa dotkne nové financovanie centier práve toho nášho – staroturiarskeho. Vzhľadom k tomu, že zo strany Staroturiariev cítim záujem o dianie okolo CVČ, rozhodla som sa vysvetliť situáciu prostredníctvom Staroturiarskeho spravodajcu.

Na základe novely zákona o financovaní škôl a školských zariadení dostanú od 1. 1. 2013

peniaze na fungovanie centier obce a mestá, a to na deti od 5 do 15 rokov s trvalým pobytom v obci alebo meste. Samotná myšlienka a zámer tejto novely zákona nie sú zlé, čo je však zarážajúce, sú tieto fakty:

- Na každé dieťa je určený tak malý normatív (tak nízka finančná dotácia), že bez finančnej podpory mesta alebo obce, nie sú schopné centrá „prežiť“.
- Z financovania je celkom vyradená mládež od 15 – 30 rokov. I napriek tomu, že školský zákon jasne hovorí, že centrum voľného času zabezpečuje podľa výchovného programu školského zariadenia výchovno-vzdelávaciu, záujmovú a rekreačnú činnosť detí, rodičov a iných osôb

do veku 30 rokov v ich voľnom čase, nepispeje štát na túto činnosť ani jedným centom.

Dôsledkom tejto novely je teda viac ako pravdepodobné, že tam, kde centrá nemajú podporu mesta alebo obce, kde starostovia, primátori a mestské zastupiteľstvá neprikladajú význam voľnému času detí mládeže, tieto zariadenia budú postupne upadať a zanikať.

I Staroturiarske „cévečko“ sa ocitlo v situácii, kedy mestské zastupiteľstvo pri zostavovaní tohtoročného rozpočtu rozhodovalo o tom, či toto zariadenie podporí alebo nie. Som nesmierne rada, že vedenie mesta a celé mestské zastupiteľstvo zahlasovalo za potrebnú podporu a že sa naše CVČ neocitlo medzi tými, ktoré sú odsúdené k úpadku alebo zániku.

Věra Tepličková, riaditeľka CVČ Stará Turá

Spájať, či zatvárať triedy – čo vy na to?

V tomto článku by som chcela reagovať na časté otázky a nespokojnosť rodičov ohľadom spájania detí v materskej škole /ďalej len MŠ/. V úvode na objasnenie situácie si dovoľím citovať časť zo Školského poriadku MŠ Stará Turá, ktorý je interným dokumentom a je vypracovaný v súlade s platnou legislatívou a potrebami a záujmami školy: „V prípade zvýšenej neprítomnosti detí a zníženom počte detí **rozhodne operatívne** riaditeľka, príp. zástupkyňa MŠ o ďalšom postupe v záujme plynulej ekonomickej prevádzky MŠ - prevádzka sa obmedzí na činnosť nižšieho počtu tried. V prípade potreby spojí dve triedy do jednej, **ak počet detí na triede klesne pod desať** a počet detí v dvoch triedach po spojení nepresiahne 23 detí. Pri spájaní detí musia byť dodržané hygienické a bezpečnostné požiadavky, napr. každé dieťa má svoju posteľnú bielizeň.“ Spájanie detí vyvoláva u rodičov nesúhlasné reakcie ako uvádzajú z rôznych dôvodov. Jedným z nich je, že deti sa nedokážu adaptovať na nové prostredie, prispôbiť sa iným deťom a pani učiteľkám, preto plačú a nechcú ísť do MŠ. Je pochopiteľné a prirodzené, že malé deti plačú pri každej zmene. Verte mi, máme s tým bohaté skúsenosti. Všetci pedagogickí zamestnanci materskej školy sú kvalifikovaní vo svojom obore a svojím profesionálnym, erudovaným prístupom dokážu tieto zafatažové situácie primerane zvládať tak, aby zabezpečili plynulý priebeh výchovno - vzdelávacieho procesu a vytvorili vhodnú sociálnu - emocionálnu klímu. To znamená, aby boli v priebehu celého dňa deti kludné a spokojné, aby boli v radostnej a priateľskej atmosfére. Takisto materiálne a hygienické podmienky sú vo všetkých triedach na veľmi dobrej úrovni, triedy

sú vybavené účelovými pomôckami a hračkami, vymalované, vybavené novým nábytkom. To, že deti sa často hnevajú, že nechcú ísť do MŠ, je často spôsobené inými faktormi. Vychádzajúc z vývinových osobitostí predškolského veku si dovoľím zdôrazniť, že deti prechádzajú tzv. „obdobím vzrodu“, kedy naše malé ratolesti majú prirodzenú tendenciu pre všetko sa hnevať a odmietajú poslúchať a dohodnúť sa s nami. Nehľadajme preto často príčinu tam, kde naozaj nie je. Zamyslime sa nad tým, či správne vplyvame na svoje deti, či im stanovujeme jasné pravidlá a hranice, ktoré sú nevyhnutné pre ich výchovu. Ak sa nám podarí nájsť spoločnú cestu, možno sa vyhneme ďalším podobným nedorozumeniam.

Ďalším dôvodom Vašich sťažností bolo spájanie detí pri zvýšenej chorobnosti. Citujem zo Školského poriadku: „Pri príchode dieťaťa do MŠ je zákonný zástupca povinný odovzdať **iba zdravé dieťa** službukonajúcej učiteľke osobne. **Pri zistení skutočnosti, že zdravotný stav dieťaťa je nevyhovujúci na vstup do kolektívu, učiteľka je povinná upozorniť rodiča na tieto skutočnosti, a dieťa do kolektívu neprijme.** Pedagogický zamestnanec môže **odmietnuť prevzatie dieťaťa**, ak zistí, že **jeho zdravotný stav nie je vhodný na prijatie do MŠ.** Ak dieťa v MŠ počas dňa ochorie, učiteľka zabezpečí jeho izoláciu od ostatných detí a informuje rodičov.“ To znamená, že ak by sme konali v súlade s citovaným textom, nie je možné, aby sme, ako tvrdia rodičia, prenášali bacily z triedy do triedy. Ide o to, že niektorí rodičia nám neustále vodia do MŠ nedoliečené deti a tým spôsobujú infikovanie iných detí možnými vírusovými ochoreniami. V prípade chrípkovej alebo inej epidémie sú baktérie všade v ovzduší, nielen

v jednej triede.

A nakoniec pristúpim k poslednému, no pravdepodobne najzávažnejšiemu bodu a to k otázke financií. Náklady na prevádzku materskej školy, mzdové náklady a ostatné výdavky spojené s pobytom detí v materskej škole sú naozaj vysoké. Mesto Stará Turá ako zriaďovateľ spolu s vedením a celým kolektívom zabezpečuje prevádzku na veľmi vysokej úrovni, podporuje výchovno - vzdelávacie proces v súlade so Školským vzdelávacím programom a záujmami detí. Počty detí v triedach a počty učiteľiek sú stanovené školským zákonom a zriaďovateľ si nemôže dovoliť prevádzkovať triedu s nižším počtom detí ako 50%. Preto riešime takéto výnimočné situácie spájaním tried. **V opačnom prípade by sme museli triedu s nízkym počtom detí dočasne zavrieť.**

Naozaj nechceme deti trápiť a snažíme sa, aby sa v materskej škole cítili čo najlepšie. Ved' to je našim prvoradým cieľom. K spájaniu tried pristupujeme iba v prípade, ak je počet detí veľmi nízky. Boli by sme najradšej, keby nám stále fungovali všetky triedy a nemuseli sme robiť takéto opatrenia a samozrejme, aby všetky deti boli zdravé. Bohužiaľ, to nie vždy závisí len od nás, ale aj od niektorých rodičov a ďalších okolností.

Preto by som Vám chcela vážne rodiča, dať priestor na diskusiu a vyjadrenie sa k tejto otázke: „**Či naozaj chceme zatvorené triedy, alebo zabezpečíme prevádzku spojením tried?**“ Môžete reagovať na našej internetovej stránke www.msstaratura.sk, alebo prostredníctvom e-mailu: riaditelkamsst@centrum.sk, prípadne osobne alebo telefonicky na tel. čísle 0915868273.

Bc. Elena Sládková, riaditeľka MŠ

Podporme naše deti a tých, ktorí to potrebujú!

Každý z nás je rád keď je obdarovaný, keď si naňho niekto spomenie. Ale oveľa príjemnejší pocit je obdarovať iného alebo pomôcť niekomu keď to potrebuje. Nemusí to byť iba počas vianočných sviatkov. Teraz môžeme pomôcť všetci a nebude nás to stáť nič navyše. Prispejme svojim podielom našim deťom a tým, ktorí sú na našu pomoc odkázaní. Rozhodnite o použití podielu z vašich daní, ktoré ste odvedli za rok 2012.

Naša staroturianska **Nadácia ŽIVOT** podporuje formou programu malých komunitných grantov užitočné aktivity detí

a mládeže v našom meste, rôzne športové kluby.

Sme radi, že ste pochopili zmysel a opodstatnenie činnosti nadácie a za vašu podporu vám úprimne ďakujeme.

Tento spôsob získavania prostriedkov je zásadným príjmom nadácie. Ak ste ochotní i v tomto roku prispieť na rozvoj neziskových činností v našom meste v oblasti športu, kultúry, školstva, životného prostredia či iných humanitných oblastí a prispieť k zlepšovaniu kvality života, prosíme vás, aby ste vypísaním vyhlásenia o poukázaní podielu zaplatenej dane z príjmov fyzických osôb, či daňového priznania (u právnických osôb) prispeli práve na tieto zámeny. Ďalšie informácie o spôsobe poukázania podielu zaplatenej dane na www.rozhodni.sk.

Veríme, že využijete túto možnosť poukázania finančných prostriedkov na aktivity, ktoré pripravujeme pre naše deti a mládež. Budeme radi, ak odporučíte našu nadáciu i svojim rodinným príslušníkom, kolegom v práci, známym a podnikateľom. Ďakujeme.

Ing. Iveta Petrovičová, správca nadácie

Sviatok knihy

*Tá známa vôňa papiera,
to tajomno obsahu,
už sa kniha otvára,
nechce to námahu.*

*Od detstva čítal som rád,
veľké, malé písmená,
celý svet sa učil znať
a stávala sa premena.*

*Krásne farby, obrázky,
to maľované tajomstvo,
hľadanie tak pravdivej lásky,
vždy očarilo ľudstvo.*

*Premieňal som sa denne,
malý princ a veľký brat,
boli veci nepremenné,
každý bol môj kamarát.*

*História premieňa sa,
kniha je priateľ odveký,
úcta k nej zmeniť nedá sa
a zostane naveky.*

J. Trúsiková

Údaje o prijímateľovi:

Názov:	Nadácia ŽIVOT
Sídlo:	Nám. Dr. Schweitzera 194 916 01 Stará Turá
IČO:	35630337
Právna forma:	nadácia
Č.Ú.:	1151264753/0200
IBAN:	SK79 0200 0000 0011 5126 4753
BIC:	SUBASKBX

Vážení spoluobčania

Srdečne Vás pozývame na evanjelizačné večery ProChrist, ktoré sa uskutočnia v dňoch 8. – 10. marca 2013 ako je uvedené v letáčku a ako si môžete všimnúť aj na plagátoch v našom meste. Pôjde o tri večery, na ktorých sa okrem kazateľa Ulrycha Parzanyho a programu zo Stuttgartu prihovoria svojimi vstupmi aj deti zo Starej Turej, viaceré osobnosti budú hovoriť o svojom živote a vzťahu s Bohom. Prostredníctvom duchovného poradenstva sa môžete pýtať na rôzne otázky týkajúce sa viery, Biblie, modlitby, životných problémov ... K dispozícii bude rôzna literatúra, na posilnenie bude pripravené občerstvenie a radi s Vami strávime čas v rozhovoroch v príjemnom prostredí.

Možno si kladiete otázku čo je ProChrist? – Je to evanjelizačné podujatie, ktoré sa organizuje každé tri roky vždy v inom meste v Nemecku a cez satelit sa prenáša do mnohých miest v celom Nemecku a v Európe. ProChrist je kresťanské podujatie rôznych cirkví a zborov, ktoré chcú spoločne zdieľať vieru v Ježiša Krista. Podporuje evanjelizačnú činnosť v jednotlivých cirkvách, zboroch a organizuje semináre a evanjelizačné podujatia. Na podujatia ProChrist sú ľudia vyzývaní, aby hľadali živého Boha, venovali sa základným otázkam života v nádeji pre tento, ale aj večný život. Ev. farár Ulrich Parzany, kazateľ na podujatiach ProChrist o tom hovorí: „Pretože nikto nemôže žiť bez lásky, práve preto vyzývame ľudí, aby spoznali Pána Ježiša osobne. Pre tento cieľ chceme všetci kresťania spojiť svoje sily.“

Evanjelizácia ProChrist je pripravená pre každého bez rozdielu veku, či vierovyznania, no predovšetkým pre tých, ktorí hľadajú odpoveď na dôležité otázky svojho života.

Mgr. Radomír Vařák, evanjelický farár

Satelitná evanjelizácia
s Ulrichom Parzanyom
zo Stuttgartu.

Evanjelizácia

Zaujímavé večery s hudbou,
scénkami, rozhovormi
a témami na zamyslenie
v DK Javorina v Starej Turej
na 2. poschodí
vždy o 17.00 hod.
v dňoch 8.3. - 10.3.2013
(piatok až nedeľa).

Témy:

Ako nájsť pravé šťastie?

Je iba jeden Boh?

Čo má skutočnú cenu?

DK Javorina Stará Turá

Vstup voľný.

Organizuje: Evanjelická cirkev a.v. v spolupráci
s Cirkvou bratskou v Starej Turej.

MOŽNOSTI ŠTÚDIA V SOŠ STARÁ TURÁ

ŠTUDIJNÉ ODBORY PRE STREDNÉ ODBORNÉ ŠKOLY

- **2694 6 informačné a sieťové technológie**
(elektrotechnický odbor) – **NOVINKA!!!**

- elektrotechnika, elektronika
- informačné technológie, počítačové siete
- počítačové systémy, hardware a software
- inštalácie a inteligentné elektroinštalácie (inteligentné budovy)
- obnoviteľné zdroje energie (fotovoltaika)

Žiaci pracujú na modernom vybavení v laboratóriách a dielňach v oblasti elektroinštalácií, elektroniky, počítačov a sietí, ako aj programovom vybavení.

Absolventi získajú maturitné vysvedčenie

ŠTUDIJNÉ ODBORY PRE STREDNÉ ODBORNÉ UČILIŠTIA

- **2682 K mechanik počítačových sietí** (elektrotechnický odbor)

- elektrotechnika, elektronika
- informačné technológie, počítačové siete
- počítačové systémy, hardware a software
- inštalácie a inteligentné elektroinštalácie (inteligentné budovy)
- obnoviteľné zdroje energie (fotovoltaika)
- Žiaci pracujú na modernom vybavení v laboratóriách a dielňach v oblasti elektroinštalácií, elektroniky, počítačov a sietí, ako aj programovom vybavení.

- **2411 K mechanik nastavovač** (strojársky odbor)

- ručné a strojné obrábanie kovov
- programovanie CNC strojov
- čítanie a kreslenie technických výkresov

Žiaci pracujú na najmodernejšom vybavení v dielňach v oblasti CNC strojov, počítačov a simulátorov.

- **3447 K grafik digitálnych médií** (polygrafický odbor)

- vytváranie obsahu (kreslenie, písanie, skenovanie, fotenie, filmovanie a pod.)
- úpravy obsahu v počítači pomocou špecializovaných programov
- vytváranie finálneho produktu v tlačenej forme (fotografie, plagáty, časopisy, knihy, ...)
- vytváranie finálneho produktu v elektronickej forme (www stránky, prezentácie, DVD filmy a pod.)

Žiaci pracujú na modernom vybavení v laboratóriách a ateliéri (počítače a programové vybavenie, fotoaparáty, kamery a pod.).

Absolventi získajú maturitné vysvedčenie a výučný list

UČEBNÉ ODBORY

- **2683 H elektromechanik** (elektrotechnický odbor)

- elektrotechnika, spotrebná elektronika
- inštalácie a inteligentné elektroinštalácie (inteligentné budovy)
- obnoviteľné zdroje energie (fotovoltaika)
- počítačové systémy, hardware a software, siete

Žiaci pracujú na modernom vybavení v laboratóriách a dielňach v oblasti elektroinštalácií a inteligentných inštalácií, elektroniky, počítačov a sietí, ako aj programovom vybavení.

- **2433 H obrábač kovov** (strojársky odbor)

- ručné a strojné obrábanie kovov
- obsluha CNC strojov
- čítanie technických výkresov

Žiaci pracujú na klasických strojov i na najmodernejších CNC strojoch a počítačoch.

Absolventi získajú výučný list, možnosť pokračovať v štúdiu a dorožiť maturitu

ĎALŠIE MOŽNOSTI V PRIEBEHU ŠTÚDIA

- v elektrotechnických odboroch možnosť získania osvedčenia o elektrotechnickej spôsobilosti podľa vyhl. 508/2009 Z.z.
- CISCO Networking Academy program
- Mikrosoft IT Academy
- Lego RoboLab („počítačové“ LEGO)
- krúžková činnosť
- účasť v súťažiach (ZENIT v elektro., strojárstve a programovaní, SOČ, olympiády, ENERSOL a pod.)
- športové súťaže,

Ubytovanie v školskom internáte za 20,- EUR mesačne

a celodenná strava 3,10 EUR.

DNI OTVORENÝCH DVERÍ – každú stredu alebo iný termín

(po telefonickej dohode na tel. 0905 647 874)

Kontakt: Stredná odborná škola, Športová 675, 916 01 Stará Turá

tel. 032/776 30 77, e-mail: office@sosst.sk, www.sosst.sk

Z Centra voľného času Stará Turá

Čo sme zažili od polovice januára do polovice februára 2013?

- V utorok 22. 1. sa v CVČ uskutočnila beseda pre nastávajúci rodičov pod názvom „Na čo myslieť pred narodením a v prvých rokoch života dieťaťa?“
- Výchovou k rodičovstvu sa zaoberali i výukové programy pre študentov 4. a 5. ročníkov SHA, ktoré sa uskutočnili 29. 1. Výukový program pod názvom Aerobik ako súčasť telesnej výchovy navštívili 6. 2. študenti 1. ročníka SHA v Starej Turej.
- V spolupráci s detským parlamentom sme zorganizovali 30. 1. 2013 II. ročník vedomostnej súťaže IQ TÍM. V CVČ sa stretlo 27 vybraných detí zo 7. – 9. ročníkov, ktoré odpovedali na otázky a plnili úlohy zamerané na logické myslenie, ale testovali i všeobecný prehľad detí. Víťaznými triedami v jednotlivých ročníkoch sa stali: 7. C, 8. C a 9. A. Táto aktivita bola finančne podporená grantom Trenčianskej nadácie.
- V piatok 1. 2. o 10.00 hod (polročné prázdniny) sa v CVČ uskutočnili tradičné Majstrovstvá detí ZŠ v Pinball 2013. 1. miesto a titul Majster detí ZŠ v Pinball 2013 získal Marek Naď zo 6. A, titul I. vicemajstra získal Simon Robek zo 6. D a titul II. vicemajstra získal Matúš Cibulka zo 4. B. Srdečne blahoželáme.
- V týždni 11. – 15. 2. sme sa so ZŠ spolupodielali na lyžiarskom výcviku detí.
- V utorok 12. 2. sa priestory CVČ zaplnili orientálnou hudbou, a to pri príležitosti ďalšieho stretnutia absolventiek orientálnych tancov.
- K sviatku zalúbených sme pripravili výtvarnú súťaž pre deti ZŠ O najkrajší valentínsky pozdrav. Vlastnoručne vyrobené valentínky

prinieslo takmer 30 detí. Na prvom mieste sa umiestnila Petka Sadloňová z 2. C. Zo všetkých výrobkov detí sme v CVČ usporiadali malú výstavku.

- V spolupráci s Detským parlamentom mesta Stará Turá sme na 14. 2. 2013 pripravili Valentínsku diskotéku. Tá sa uskutočnila v Clube 3. I napriek chripkovým prázdninám prišlo vyše 30 detí, ktoré si dobre zatancovali, zasúťažili a v bohatej tombole vyhrali pekné ceny. Za spoluprácu a poskytnutie priestorov ďakujeme Clubu 3. Táto aktivita bola finančne podporená grantom Trenčianskej nadácie.

Čo pripravujeme na marec 2013?

- V utorok 5. 3. sa uskutoční tretia a v tomto školskom roku už posledná **Orientálna hodinka** pre dospelé absolventky krúžku Orientálnych tancov. Začiatok je o 16.00 hod. Vstup 1,5 eura.
- Vo štvrtok 7. 3. o 15.00 hod. pozývame všetky školopovinné deti na zaujímavú **Besedu s policajtom**.
- O týždeň neskôr, teda 14. 3. sa v CVČ bude vyrábať **Morena**. Už niekoľko rokov ide o záležitosť čisto dievčenskú, takže i v tomto roku pozývame dievčence, ktoré majú záujem sa tejto akcie zúčastniť, aby v tento deň prišli do CVČ o 15.00 hod.
- Utorok 19. 3. chceme spestriť nastávajúcim mamičkám, pre ktoré sme pripravili relaxačnú hodinku pod názvom **Voňa orientu**. Jedná sa o hodinovú lekciu cvičení s prvkami brušného tanca pre uvoľnenie tela. Začiatok je o 16.00 hod. v CVČ. Stačí si priniesť pohodlné oblečenie (tričko, tepláky) a cvičky alebo hrubé ponožky. Vstup 1,50 eura.
- Vo štvrtok 21. 3. od 15.00 hod. budeme v CVČ

zrobiť **velkonočné vajčička**. Akcia je určená výhradne deťom. Treba si priniesť výdušky a kto má, tak farebné bavlnky.

- Pri príležitosti Svetového dňa vody organizujeme v CVČ 22. 3. pre malých predškolákov výukový program **Oslava Dňa vody**.
- Pre veľký úspech u detí plánujeme na sobotu 23. 3. 10.00 hod. pokračovanie akcie **Spoznaj vodný svet**. Akcia sa uskutoční v miestnej plavárni. Deti, ktoré navštevujú v tomto školskom roku niektorý zo záujmových krúžkov, majú vstup zdarma. Pre ostatné deti je vstupné 1,- euro.
- V stredu 27. 3. otvoríme 1. ročník **Turnaja vo vybijanej** pre deti 4. ročníkov ZŠ.
- Prázdniny pred Veľkou nocou vyplníme deťom už tradičnými aktivitami:
 - › štvrtok 28. 3. - turnaj v šípkach **O veľkonočného zajaca** (10.00 hod)
 - › turnaj v stolnom futbale **O veľkonočné vajčičko** (11.30 hod)
 - › v popoludňajších hodinách fungujú všetky záujmové krúžky
 - › v utorok 2. 4. je v prevádzke Babyclub a v popoludňajších hodinách fungujú všetky krúžky.

CVČ plánuje v spolupráci s myjavskými spinning majstrami **Spinning maratón 2013**, ktorý sa uskutoční 27. 4. 2013 na Námestí slobody. Prihlásiť sa na akciu je treba vopred, a to najneskôr do 17. 4. 2013. Prvá lekcija bude hodinová, potom bude nasledovať 3-hodinový maratón. Podrobnejšie informácie podáme v nasledujúcom čísle spravodajcu a na našej webovej stránke.

Věra Tepličková, CVČ Stará Turá

pokračovanie zo str. 2

v takých malých deťoch berie toľko zloby a hnevu. Každý takýto prejav riešime s rodičmi, psychologičkou alebo v najhoršom prípade s políciou. Musíme však o tom vedieť. Preto je potrebné aby sa dieťa, ktorému niekto ubližuje, zdôverilo dospelému, ktorý mu môže pomôcť.

V rámci projektu mestskej polície mali 24.1. prednášku žiaci 5. ročníka. Tieto prednášky sú pravidelné a medzi žiakmi obľúbené. 24.1. sa pedagogickí zamestnanci školy zišli na pedagogickej rade, kde hodnotili výchovno-vzdelávacie výsledky žiakov za prvý polrok školského roka 2012/2013. Počet žiakov je 696, z toho na prvom stupni 293 a na druhom stupni 403. Na prvom stupni malo samé jednotky 151 detí. Na druhom stupni, kde je učivo náročnejšie, malo samé jednotky len 33 žiakov. Vyznamenaných bolo spolu 324 žiakov, z toho na prvom stupni 172 detí. Takéto pomerne vysoké čísla svedčia o tom, že do našej školy chodí naozaj veľa šikovných detí, ktoré učia kvalitní pedagógovia.

Nie všetci žiaci si však plnia svoje povinnosti k spokojnosti svojich učiteľov a rodičov. Do konca

školského roka si však môžu opraviť známky, s ktorými nie sú spokojní.

V škole máme aj deti, ktoré nerešpektujú školský poriadok. Nerešpektujú svojich učiteľov, vulgárne sa vyjadrujú, ničia školský majetok, neskoro prichádzajú do školy a pod. Za priestupky voči školskému poriadku sme udelili 29 napomenutí od triedneho učiteľa, 17 pokarhaní od triedneho učiteľa a 13 pokarhaní riaditeľkou školy. Za závažné priestupky bude mať dvojku zo správania 11 žiakov. Pre chorobu alebo iné dôvody vymeškali deti 22 510 hodín, z toho 7432 na 1. stupni. Na záver by som chcela poďakovať všetkým zamestnancom školy za prácu, v prvom polroku tohto školského roka a do nového polroka im želim veľa úspechov a sil.

Hneď na začiatku februára sa naši žiaci prvýkrát zúčastnili na okresnom kole dejepisnej olympiády. Nezískali síce žiadne z prvých miest, ale školu vzorne reprezentovali. V okresnom kole biologickej olympiády kateg. C sa Simonke Málkovej, žiačke 8.A, darilo oveľa lepšie.

Umiestnila sa na 1. mieste a bude školu reprezentovať v krajskom kole. Blahoželáme! Okresné kolo geografickej olympiády býva

už tradične pre našu školu úspešné a nebolo to inak ani tento rok. V kategórii I – 5. roč. sme obsadili 3 prvé miesta- Dobroslava Pribišová – 1.m., Dominik Schindler – 2.m. a Martina Gajdošíková -3.m. V kategórii H- šiestaci- Patrik Truhlík-1.m. a Martin Mikuš-2.m., Martin Vrabel, 7.roč. sa umiestnil na 3.m., Adam Miko bol v kategórii F prvý a Michaela Redajová druhá. Nakoniec sme v kategórii E získali 1.m.-Vladimír Sládek a 2.m. Milan Ušiak. Všetkým blahoželáme!

Veľmi dôležitou udalosťou pre školu je každoročne zápis detí do 1. ročníka. Riaditeľstvo školy a všetky pani učiteľky sa vždy snažia pripraviť pre budúcich prváčikov čo najkrajšie prostredie a školskú zrelosť detí zisťujú hravou formou, aby deti nemali strach a trému. V tomto školskom roku sa zapísalo 90 detí, 15 rodičov požiadalo o odklad povinnej školskej dochádzky.

Tohtoročná zima je naozaj bohatá na snehové nádielku, a tak sa mohol úspešne uskutočniť lyžiarsky kurz, ktorý už tradične organizujeme na Starej Myjave. V tomto školskom roku sa ho zúčastnilo 41 žiakov 7. ročníka. Sme radi, že deti boli veľmi spokojné a nestal sa

žiadny vážny úraz. 20.2.2013 sme zorganizovali okresné kolo súťaže v prednese rozprávok Rozprávkové vretienko. Na súťaži sa zúčastnili recitátori zo 7. škôl okresu Nové mesto nad Váhom. Naša škola bola úspešná aj v tejto súťaži. V druhej kategórii vyhrala Naďa Psodorová, ktorá nás bude reprezentovať v krajskom kole. Blahoželáme! Aj naše basketbalistky nám urobili radosť, pretože vyhrali okresné kolo a postúpili do krajského kola. Budeme im držať palce, aby v ňom čo najlepšie obstáli.

Záver mesiaca bol pre všetky deti veľmi príjemný, pretože 25.2. sa začali jarné prázdniny. Denne sa v našej škole stane veľa udalostí, takže do tohto článku sa dostanú len tie najvýznamnejšie. Poďakovanie patrí všetkým pedagogickým zamestnancom, ktorí sa svojim žiakom venujú i nad rámec svojich povinností. Vďaka nim je naša škola na takej dobrej úrovni.

V marci majú učitelia svoj sviatok. Dovoľte, aby som im zaďakovala za ich náročnú prácu a zaželala im veľa síl, zdravia, osobných a pracovných úspechov. To isté želim aj ostatným zamestnancom školy. Veď bez ich statočnej práce by sme sa nezaobišli.

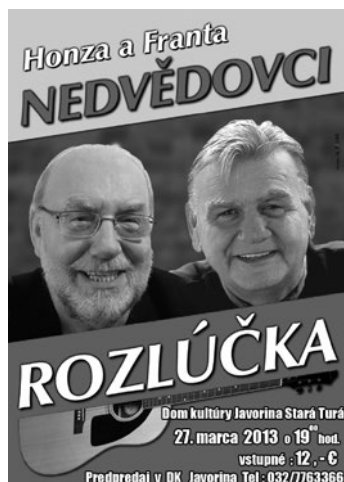
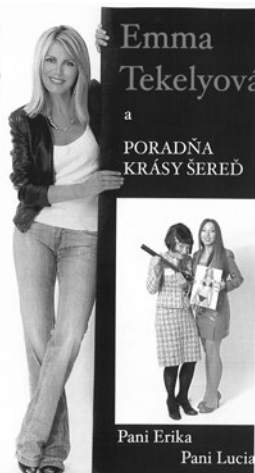
Anna Chmurová

DOM KULTÚRY JAVORINA

POZÝVA:

- **13. marca 2013 o 18.00 hod.** – na zábavný program **EMMA TEKELYOVÁ A PORADŇA KRÁSY ŠEREDĽ**. Hostami programu budú pani Erika alias herečka Oľga Belešová a pani Lucia alias šoubiznisová publicistka z Telerána Lucia Kollárová. Súčasťou bude predaj kníh i autogramiáda. Vstupné: 8,- EUR

Dom kultúry Javorina Stará Turá
13. marca 2013 o 18:00 hod. vstupné 8€

- **27. marca 2013 o 19.00 hod.** na koncert **Františka a Honzu Nedvědovcov** s folkovou skupinou **Brontosauri**. Posledný spoločný koncert v Starej Turej. Vstupné v predaji: 12,- EUR

- **22. apríla 2013 o 19.00 hod.** – na koncert hudobnej formácie **LA GIOIA** Vstupné: 12,-EUR

- **25. – 28. marca a 2. – 5. apríla 2013 od 14.00 do 18.00 hod.** – do Strediska cezhraničnej spolupráce (2. posch. DK Javorina) na **výstavu prác absolventov remeselných kurzov** /paličkovanie, rezbárska škola, drôtovanie, pletenie z prútia, pletenie z pedigu, tkanie/.

- **Kurz varenia tradičných jedál pokračuje v DK Javorina.**

ORGANIZUJE AUTOBUSOVÉ ZÁJAZDY:

Aj kone sa strieľajú

12. marca 2013
Slovenské národné divadlo

Hra odhaľuje pod pláštikom masovej zábavy, vo víre príjemnej hudby a tanca podstatné otázky o zmysle života i o tom, ako ho prežiť. Účinkujú: Pauhofová, L. Kostelný, T. Maštálir, Z. Fialová, P. Vajdová, I. Kuxová, J. Koleník, V. Kobielsky, J. Gallovič, D. Mórová, Poplatok: 16,- EUR alebo 19,- EUR

- **5. mája 2013** – na jarnú záhradkársku a hobby výstavu do Věžek na Morave. Poplatok: 7,80 EUR

Záujemcovia sa môžu prihlásiť na sekretariáte DK Javorina,
tel.: 776 33 66, e-mail: dkstaratura@zoznam.sk.

NOVINKY MESTSKEJ KNIŽNICE

MAREC JE MESIACOM KNIHY. Slovenská asociácia knižníc nadväzuje na predchádzajúce úspešné ročníky a vyhlasuje 14. ročník celoslovenského podujatia **Týždeň slovenských knižníc.**

V dňoch 18. – 22.3.2012 ponúkame:

- bezplatné zapožičanie časopisov,
- týždeň bez upomínacích poplatkov (vrátenie dlhodobo požičaných kníh bez poplatkov).
- odpustenie členského poplatku

Dňa 22.3. 2013 počas podujatia Víťanie jari knižnica pripravuje **BURZU KNÍH A ČASOPISOV**, ktorá sa bude konať v DK Javorina od 13.00 – 18.00 hod. Záujemcovia o predaj kníh i časopisov si môžu záväznú prihlášku vyzdvihnúť v kancelárii DK Javorina, v Mestskej knižnici i na facebooku.

Beletria Child, Lee: Najlepšie svetové čítanie • Gillerová, Katarína: Cudzie spálne • Bass, Eduard: Potulky starou Prahou • Juráňová, Jana: Mojich 7 životov? • Laciková, Hana: Diagnóza rodina • Bacigalová, Eva: Slzy otcov **Detektívky** Connelly, Michael: Kvapka **Náučná literatúra** Helsing, Jan van: Bojíte sa Smrti? • Morris, Michael: Co neSMÍTE vedieť! (celý západný svet patrí jen niekoľika rodinám a nyní chtějí zbytek) • Vrabko, Marián: Správne právo hmotné • Kučera, Miroslav: Programování na webu **Detská literatúra** Deary, Terry: Piráti • Dale, Jenny: Žmurko a Belko • Simon, Francesca: Grázlik Gabo a tajný spolok Sonleitner, Marco • Tanská, Nataša: S dievčiskom sa neháme **Detská náučná literatúra** Sonleitner, Marco: Záhada čierneho škorpióna • Balcová, Táňa: Moderný nemecko-slovenský a slovensko-nemecký slovník

Naša knižnica spolu so Základnou školou v Starej Turej pripravuje v mesiaci apríl **NOC S ANDERSEKOM.**

Jarno - letná burza v MC Žabka

detského a tehotenského oblečenia, obuvi a potrieb pre deti

Zber vecí:

18.3.2013 až 20.3.2013 od 9:00 hod - 11:30 hod, 15:00 hod - 18:00 hod

Predaj vecí:

22.3.2013 od 9:00 hod - 17:00 hod

23.3.2013 od 9:00 hod - 12:00 hod

Podmienky:

- k veciam je potrebné priložiť vyplnený zoznam, ktorý si môžete vyzdvihnúť v MC alebo Vám ho zašleme e-mailom

- každý kus musí byť oznažený lepkoplastovou nálepkou, na ktorej bude uvedený poradové číslo podľa priloženého zoznamu, cena a Váš osobný kód

- ak budete predávať viac rôznych veľkostí, veci prosíme rozdeliť do tašiek podľa veľkosti: 50 – 68, 74 – 88 a 92 – a väčšie

- maximálny počet vecí na osobu je 50
- veci musia byť čisté, nepoškodené a nesmú byť zastaralé, ak veci nebudú zodpovedať týmto požiadavkám, preberajúce členky majú právo odmietnuť takéto veci.

Bližšie informácie získate v MC Žabka, na www.mczabka.sk,
na našej FB stránke alebo nás kontaktujte telefonicky.

Jirásková 168, 916 01 Stará Turá (areál bývalých Jasli, oproti obchodu PT market)

Hľadáme nových celiatikov

Aj vo vašom živote nastala zmena? Diagnostikovali vám celiakiu a neviete aké zmeny vás čakajú? Tak táto prednáška vedená Ing. Jarmilou Kabátovou je určená práve pre vás. Počas prednášky bude aj ochutnávka výrobkov Schär.

Kedy: 10. Marca 2013

O koľkej: 15:00 hod

Kde: v priestoroch Materského centra Žabka Stará Turá

Vstupné: 2 Eurá

Prosím prihláste sa vopred na telefónnom

čísle 0911299706 (v prípade nedostatku záujmu sa prednáška ruší. Informácie o prednáške budú na facebookovej stránke Materského centra Žabka)

Jirásková 168, 916 01 Stará Turá (oproti PT marketu)

Smútočné spomienky, poďakovania, rozlúčky

Dňa 27.3.2013 uplynie 5 rokov, čo nás navždy opustil náš syn a brat **Jozef MÚDRY**. Kto ste ho poznali, spomínajte s nami.

*Smútiaca mama a sestra
Olga s manželom a deťmi*

Dňa 17.3.2013 bude rok, čo nás navždy opustil môj manžel, otec, dedko a brat **Štefan HLAVATOVIČ**. Kto ste ho poznali a mali radi, spomínajte s nami.

Smútiaca rodina.

„Čas plynie, ale spomienky v srdci zostávajú...“ Dňa 26.1.2013 uplynulo 20 rokov, čo nás navždy

opustil otec **Štefan PASTOREK** a zároveň dňa 4.3.2013 uplynie rok, čo nás opustila mama **Pavlína PASTORKOVÁ**.

S láskou spomínajú dcéry s rodinami.

S tichou spomienkou spomíname na našu mamičku, babičku a prababičku **Máriu ZEMANOVIČOVÚ**, ktorá nás pred 15 rokmi - 16.3.1998 navždy opustila.

*S láskou
spomínajú dcéry s rodinami.*

„Ten kto ho poznal, spomenie si, kto ho mal rád, nezabudne.“ Dňa 28.3.2013 si pripomíname 10 rokov od úmrtia nášho manžela, otca, dedka **Pavla HVOŽĎARU**, ktorý nás opustil vo veku 85 rokov.

*S láskou a úctou spomína manželka,
deti s rodinami a priatelia.*

„S tichou spomienkou ku hrobu chodíme, pri plameni sviečky sa za Teba modlíme.“ Dňa 26.2.2013 uplynuli 2 roky, čo nás náhle opustila moja manželka, naša mama a babička **Helena ZVONČEKOVÁ**. Kto ste ju poznali, venujte jej tichú modlitbu.

*S láskou spomína manžel Pavel, dcéra Alenka,
dcéra Janka s rodinou a ostatní príbuzní.*

Ďakujeme touto cestou všetkým príbuzným, priateľom, známym za prejavy sústrasti a kvetinové dary, ktorí dňa 30. januára 2013 odpovedali na poslednej ceste nášho manžela, otca, starého otca, kamaráta **Františka KARLOVSKÉHO**, ktorý nás opustil 25.1.2013 vo veku 71 rokov.

Smútiaca rodina

*„...a srdce, ktoré malo pre nás
tolko lásky, dotýklo navždy.“*

Ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym za prejavy sústrasti a kvetinové dary a ktorí odpovedali na poslednej ceste našu sestru, švagrinu a krstnú mamu **Máriu CHUDÍKOVÚ**, ktorá nás navždy opustila 20.1.2013 vo veku 77 rokov.

Smútiaca rodina

Ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, ktorí odpovedali na poslednej ceste našu drahú mamičku, babičku, prababičku a príbuznú **Alžbetu MALÁRIKOVÚ**, ktorá nás navždy opustila 11.1.2013 vo veku 81 rokov. Úprimne ďakujeme všetkým, ktorí zdieľali s nami náš žiaľ, za prejavy sústrasti a kvetinové dary.

Smútiaca rodina

Matričné okienko

Vítame bábätká

Filip Orihel, Tobias Zábavčík, Nikola Bachárová, Adela Hučková, Amélia Čerňáková, Adam Marko

Idú spoločným životom

Ing. Svetoslav Valeník zo Starej Turej a Slávka Záhorová zo Starej Turej, Radoslav Michnica z Čierneho a Viera Adámková zo Starej Turej

Posledné rozlúčky

Mária Chudíková, František Karlovský, Mária Hučková, Mgr. Anna Príbišová, Alois Jäger, Jaroslava Hladká

Zoznam jubilantov za mesiac MAREC 2013

Anna Valachová, Jozefa Štesová, Dušan Magál, Ľudmila Holičová, Jozef Ondrejka, Františka Tichá, Ján Klimáček, Emil Madro, Anna Bukovčanová, Rozália Lindtnerová, Kazimír Remenec, Zdenka Machajdíkova, Rudolf Šichta, Zuzana Sláviková, Anna Dúbravčíková, Jozef Hubina, Ľudmila Štepanovicová, Jozefína Juríková, Rudolf Meliš, Ľubica Slámová, Emília Čepelová, Božena Šurinová, Tomáš Uherčík, Amália Jurčová, Anna Biesiková, Viera Barszczová, Štefan Jurík, Oľga Nižňanská, Miloslava Bašistová, Ján Naď, Mária Kaňková, Ján Malek, Irma Púdelková, Mária Galbavá, Karol Kováč, Mária Durcová, Anna Durcová, Jozef Petráš, Anna Riganová, Anna Hvozďarová, Emília Vráblová, Mária Galbavá, Anna Sadloňová

*„Lúčim sa s Vami moji milí, ruky stisk Vám
dnes už nemôžem dať. Srdce mi dotýklo, odišli
sily. Lúčim sa s každým, kto ma mal rád...“*

Ďakujeme príbuzným, priateľom a známym, ktorí dňa 11.2.2013 odpovedali na poslednej ceste našu drahú manželku, mamičku, babičku a svokru **Mgr. Annu PRÍBIŠOVÚ**, ktorá nás navždy opustila 6.2.2013 vo veku 73 rokov. Všetkým ďakujeme za kvetinové dary a slová útechy, ktorými sa snažili zmierniť náš žiaľ.

*S láskou spomínajú manžel Ján, synovia
Ján a Ľubomír s rodinami*

Zabíjačky

Tak ako sa v januári začala plesová sezóna, ktorú slávnostne otvoril Ples v opere, tak aj 2.2.2013 sa uskutočnila prvá februárová zabíjačka v Novom Meste nad Váhom.

Február sa nesie celý v duchu takýchto osláv, a preto sa ďalšia zabíjačka konala v Lubine 8.2.2013, kde sa zúčastnila aj LH TURANČEK. Počasie nám síce prinieslo mnoho prekvapení, ale kde sme my, tam je zábava zaručená! Ráno bolo niekoľko

stupňov pod nulou, no neskôr sa počasie umúdrilo a nakoniec nám krásne svietilo slniečko. Keďže sme sa zdržali dlhšie ako sme predpokladali, zastihol nás aj vietor a mráz a naše nástroje už túžili po teple rovnako ako aj my. Zábava bola v plnom prúde i napriek tomu, že naše líca vyštípal mráz. Starosta bol veľmi spokojný, pretože tento rok sa tu zišlo oveľa viac ľudí. Všetci sme sa dobre najedli všelijakých zabíjačkových špecialít od jaterníc cez klobásky až po zabíjačkovú kašu. Veselice pokračujú vo všetkých dedinách na okolí, kde sa konajú buď zabíjačky

alebo pochovávanie basy, ktoré symbolizuje koniec fašiangov. Po tomto „prejedacom“ období bude nasledovať 40 dňový pôst. Počas osláv pochovávania basy sa koná fašiangový pochod a veselica, kde sa stretnú všetci známymi aj neznámymi. Takéto akcie sa

konajú v Bošáci, v Bzinciach pod Javorinou, v Lubine časť Miškech Dedinka a podobne. S celou kapelou Vám môžeme tieto akcie vrele odporučiť. Dúfame, že sa spolu na niektorej z nich stretneme! :)

M. Adásková

Výtvarníci zo ZUŠ Stará Turá úspešní v Senici!

Áká bude Európa 2013? Pod týmto názvom vyhlásilo Informačné centrum EUROPE DIRECT Senica už štvrtý ročník výtvarnej súťaže, ktorej cieľom

vítavný návrh Zairy Gergelyovej

bolo navrhnuť námet na vreckový kalendárik Europe Direct Senica na rok 2013.

Hodnotiacia komisia v zložení Peter Hutta, zástupca primátora mesta Senica, Štefan Zajíček, riaditeľ Záhorskej galérie a Ivona Klimentová, manažérka Europe Direct Senica, to mala ťažké. Víťazov vyberala z 200 výtvarných návrhov z 31 zúčastnených materských, základných a základných umeleckých škôl. Nakoniec udelila 11 ocenení.

Slávnostná vernisáž výstavy a oficiálne vyhlásenie výsledkov sa uskutočnila v stredu 23. januára 2013 v priestoroch

tie najlepšie

Informačného centra Europe Direct Senica za prítomnosti detí, ich pedagógov a rodičov. Nechýbali i žiaci výtvarného odboru ZUŠ v Starej Turej pod vedením Mgr. Miroslavy Lacovej, ktorí v minulom ročníku mali víťazné návrhy na kalendárik v oboch kategóriách základných škôl. Vyhlásenie výsledkov ich potešilo opäť. Autorkou na

návrh kalendárika a zároveň víťazkou kategórie **1. stupňa ZŠ** sa stala talentovaná **Zaira Gergelyová**. Ocenenia za vynikajúce práce si prevzali **Evka Bezáková, Ella Glatzová a Alica Hrinová**. Najlepšie práce súťaže si môžete pozrieť na výstave do 1. marca 2013 v Informačnom centre Europe Direct Senica.

ZUŠ Stará Turá

O slovách, čo roky tleli

V závere minulého roka, krátko po svojich okrúhlych narodeninách, milo prekvapil predkladateľa tohto príspevku šéfredaktor Slovenských národných novín, p. Peter Mišák (PM). Po prečítaní štyroch kníh jeho poézie, krátko na to mu zaslal list, O slovách, čo roky tleli, kde sa vyjadril k tejto tvorbe.

Kópiu listu súčasne zaslal do časopisu Kultúra, šéfredaktorovi Teo Križkovi, k zverejneniu. Stalo sa tak koncom januára t. r., kde si ju záujemcovia môžu dodatočne úplnú prečítať (časopis Kultúra, ročník XVI., č.2, str. 9., z 23.1.2013). Niečo z toho predkladáme váženým našim čitateľom.

O slovách, čo roky tleli

(pre rozsiahlosť text krátený)

Nič nie je nezvyčajné, keď muži po završení svojej - zvyčajne úspešnej - "civilnej" kariéry objavujú v sebe - básnika. Býva ich dosť. Svedčí to o bohatosti nášho ducha, ale aj o prozaickej bohatosti nášho vrecka, keď máme na ich vydanie (vdaka láskavosti sponzorov, pozn. gek - ne jeden talent sa vráti z kratšej cesty, lebo nemá na vydanie debutu, hoci obstál v literárnej súťaži, pozn. PM). Pri nedávno dožitom jubileu Gustáva Rumánka (1937) máme pred sebou malé knihobranie. Týka sa však len poézie, veď o nej má byť naša úvaha.

Štyri knihy poézie. Hneď prvá, *Napokon odložím husle* (2003), ak nerátame 17 haiku, obsahuje pol stovky osobných lyrických výpovedí. Možno filozoficky - reflexívnych, veď vnímanie času sa vekom mení a samo núti človeka uvažovať iným smerom, ktorý - povedzme si to rovno - nebýva najoptimistickejší. A podmieňuje mimovoľne skoro všetko, napr. aj básnickú lexiku. Dozrievam / so sebou / ako letorast, / do svojho dreva, / až prídu plúšte... atď. Zaostruje optiku na blízke i známe veci, miesta, na spomienky i podvedomé ilúzie. Napríklad báseň Divadlo Svet (S.25) ich skrýva niekoľko:

Shakespeare, ale aj od vekov revoltujúci kraj, už spomenutý región, kde autor žije, vtedy i dnes osobnosťami, čo "odmietavali šepkára". Kniha je autorovou prvotinou. No sú ešte tri "knížky nepokoja", ak chceme, bibliofilské vydania básní Gustáva Rumánka.

Ikonizujúci (obrazný - pozn. gek) názov zbierky *Po splne slnečnic* (2006) naznačuje jeseň ako tému. Začína letom, no postupne sa dostáva opäť k už naznačenej téme času a jeho plynutia, povedzme aj pokročilosti. Nie je to náhoda, že práve ten čas tak často voláme jeseňou.

Veď sám básnik vo svojej prvotine vraví: Jeseň je tretie / zo štyroch dejstiev / neskončenej

hry... s.48. Badať tu - hovoríme už zas o druhej zbierke - užší príklon ku kontemplatívnosti (premýšľavosti, hĺbavosti - pozn. gek) týkajúcej sa zmyslu ľudskej existencie, života jednotlivca, jeho cieľov i túžob. A veľká obraznosť! Sama báseň Po splne slnečnic (s.19.) je metaforicky viac, než bohatá a rytmicky presne vyvážená (to sú napokon skoro všetky Rumánkove básne). Niekedy je rytmu podriadený aj spisovný úzus súčasného jazyka. (Napríklad používanie kratšej podoby spojky "by" namiesto "aby" text zbytočne archaizuje, patinizuje!).

Netreba však štiepať vlasy. Texty zbierky pôsobia ako vyvážená a homogénna kolekcia filozoficky a esteticky zrelých výpovedí. Dovedna zriedka dieťa, dnes sa už len zriedka povie - majsterštok. A akoby nestačilo, pridáva bonus - pred každú druhú báseň pridať haiku.

Ukázalo sa však, že to Rumánkovi nestačilo. Prichádza *Zdvihnutá minca* (2009). Akoby sa plnila veštba v prvej zbierke: Najkrajšie stúpa / navrátia Ťa k domovu (Napokon...Synovská, s.35). Autor dvíha od vekov ľuďmi strácanú a opakovane nachádzanú mincu osvedčených hodnôt. Domov, láska, život, mier. Všetko je v básňach.

S pribúdajúcimi básňami akoby sa autor stával čoraz apelatívnejším. Dovoľáva sa etických hodnôt a odvoláva k morálnym etalónom. (Zdvihnutý prst, s.31, Zaučať od desatora s. 36). Tretia

knížka teda oslovuje opäť naliehavo, no aj esteticky predstavuje prinajmenšom umelecko-básnický štandard. A opäť haiku. Nie posledný raz, v porovnaní s predchádzajúcimi knižkami bohatšie. A na záver malý encyklopedický výklad.

Sto haiku a verše (2011) je básnický sumár. A opäť haiku. Tento obľúbený a sugestívny básnický minitvar, o ktorom sa čo-to podrobne dozvieme aj v závere štvrtej knihy, dal autorovi šancu na malej ploche si vyskúšať "koncentrovanú básnickú výpoveď". A autor v skúške obstál, prinajmenšom veľmi dobre. Kolekcia básní je v tejto knižke pestrá, najpestrejšia zo všetkých štyroch. (Pripestrá, Majstre, obavám sa...). Niekde filozofická (Starorímska Venuša s. 59, Vojak str. 61), niekde príležitostná (Prípitok str. 67), niekde prírodná (Jesenná str. 55, Jesenné listy str. 60), niekde reflexívna lyrika (Martyrovi str. 66, Oráč str. 67).

Čo dodať? ...s radosťou konštatujeme, že stretnutie s poéziou Gustáva Rumánka bolo a ostáva príjemným zážitkom. Hľadanie cesty k čitateľovi je na poézii samej. No priznajme si, doba ani hľadaniu, ani poézii nepraje. A hovorme to napriek tomu, že nijaká doba doteraz od vynálezu písma poéziu nepriala. Záverom pripomeňme len, že tento neúplný (a napokon krátený) rozbor - skôr zamyslenie - je súčasne pozdravom autorovi k jubileu. gek

Ako sme poznali a nepoznali generála Jozefa Brunovského v.v.

(26.2.1922-23.8.2010)

Spomína vojenský historik Dr. Petr Švanda, CSc.

Vo štvrtok 26. augusta r. 2010 sme sa v bratislavskom krematóriu navždy rozlúčili s posledným významným partizánskym veliteľom na Slovensku genmjr. v. v. Jozefom Brunovským. Odišiel čestný a spravodlivý človek veľkého srdca, statočný veliteľ Druhej čs. partizánskej brigády J. V. Stalina, nositeľ mnohých slovenských, čs. a zahraničných vyznamenaní. Chcem tu priblížiť niektoré chvíle, ktoré som si uchoval v pamäti zo spoločných stretnutí s týmto neraz svojráznym, no predovšetkým čestným človekom.

Staroturiansci pripomeňte si, že generál Jozef Brunovský v.v. získal na Starej Turej čestné občianstvo mesta!

V minulom mesiaci uplynulo deväťdesiatjeden rokov od narodenia generála Jozefa Brunovského v.v. Narodil sa 26. februára 1922 v rakúskom Unter-Siebenbrunne rodičom Vítovi a Anne rodenej Kotesovej. Mladosť prežil v Lozorne, kde vychodil osem tried ľudovej školy. Pracoval ako príležitostný robotník. Devätnásteho marca 1942 ho odviekli a od 1. októbra 1942 zaradili do Pešieho pluku 1 v Bratislave na výkon vojenskej prezenčnej služby. Dvadsiateho júna 1943 ho v rámci výmeny mužstva odoslali na východný front k Rýchlej divízii, do vojny proti Sovietskemu zväzu. Už 30. októbra sa však pri Melitopole dostal do sovietskeho zajatia. Internovali ho v zajateckom tábore č. 82 v Usmani. Tam požiadal o zaradenie do čs. armády v zahraničí, 17. januára 1944 ho prezentovali vo formujúcej sa 2. čs. paradesantnej brigáde v Jefremove. Od 21. júla 1944 absolvoval špeciálny výcvik v škole Ukrajinského štábu partizánskeho hnutia (UŠPH) vo Sviatošine. Postupne ho povyšovali, 31. augusta 1944 bol vymenovaný do hodnosti ppor. pech. v zál. Vysadili ho s partizánskou organizátorskou skupinou pplk. Červenej armády I. D. Dibrovu 14. septembra 1944 pri Žabokrekoch v Turci. Po prechode skupiny do oblasti pod Veľkou Javorinou a vytvorení Druhej čs. partizánskej brigády J. V. Stalina bol jej náčelníkom štábu. Po dodnes neobjasnenom zastrelení Dibrovu (za plánom na jeho likvidáciu ešte pred odletom na Slovensko stála zrejme sovietska tajná polícia-NKVD) ho od 14. októbra určili za veliteľa brigády. Tá pôsobila prevažne v priestore Malých a Bielych Karpát. S ňou sa zúčastnil bojov proti nemeckým okupačným vojskám a ich slovenským pomáhačom. Prvého mája 1945 sa brigáda spojila s jednotkami Červenej armády. Po skončení vojny ho prideliť na ministerstvo národnej obrany v Prahe (o kancelárii sa delil s B. Lomským), v roku 1946 však z armády odišiel (príčinu jeho odchodu uvádzam na inom mieste). Priznali mu charakter čs. partizána a vydali preukaz č. 13. Stal sa národným správcom firmy Edwin Piesch v Pezinku. Po februári 1948 ho správcovstva

zbavili. Zakázali mu pobyt v Bratislave, presťahoval sa preto do Prašníka, kde bývali rodičia jeho manželky Anny. Šiesteho januára 1950 mu odobrali vojenskú hodnosť kpt. pech. v zál. V Prašníku ho 12. mája 1950 zaistili agenti Štátnej bezpečnosti (ŠtB). Na základe rozsudku Štátneho súdu v Bratislave z 3. apríla 1951 pozmeňovacím rozhodnutím Najvyššieho súdu v Prahe z 23. novembra 1951 ho odsúdili na 12 rokov straty slobody. Trest mu v roku 1952 predĺžili o ďalší rok. V Leopoldovskej väznici sa stretol nielen s P. Drtinom, ale aj s A. Machom, G. Husákom, ako aj s ďalšími tam väznenými činiteľmi slovenského štátu alebo funkcionármi komunistickej strany. Siedmeho júla 1958 ho podmienenčne prepustili na slobodu, zrejme na základe požiadavky vtedajšieho prvého tajomníka ÚV KSSZ N. S. Chruščova, bývalého popredného politického predstaviteľa UŠPH (Ukrajinského štábu partizánskeho hnutia). Podľa rozhovoru s A. Machom v roku 1958 pred odchodom z Leopoldova Brunovský usúdil, že v jeho prospech intervenovali L. Leonov, partizán z jeho brigády a nevlastný brat Chruščova a A. Maresjev, ktorí sa predtým stretli s Machom s cieľom sústredovania podkladov pre knihu o SNP. Pri tejto príležitosti sa Mach zmienil o jeho väznení, v Prahe ich totiž zavádzajúco informovali o Brunovského izolácii z dôvodu jeho psychickej labilitaty. V roku 1964 ho rehabilitovali. Chruščov počas návštevy ČSSR totiž prejavil záujem sa s ním stretnúť. Od predsedu Krajského súdu v Bratislave M. Čiča ho A. Rašla odviezol do Banskej Bystrice. Ubytovali ho v hoteli Úrpín. Večer preňho prišli dvaja dôstojníci ŠtB a odviezli ho na Staré Hory. Tam sa stretol s Chruščovom, v miestnosti bol prítomný aj L. Svoboda. Od roku 1967 bol riaditeľom stavebného závodu Štátnych lesov v Bratislave (v roku 1970 sprostredkoval A. Dubčekovi po jeho politickej izolácii miesto mechanizátora v Západoslovenských štátnych lesoch). Dňom 1. októbra 1974 ho povýšili do hodnosti majora. Po politických a spoločenských zmenách po 17. novembri 1989 sa J. Brunovský na mimoriadnom rokovaní ÚV SZPB 11. januára 1990 stal predsedom jeho koordinačného výboru. Delegáti mimoriadneho zjazdu SZPB ho 12. apríla 1990 zvolili za predsedu zväzu. Prezident ČSFR V. Havel ho dňom 1. mája 1990 vymenoval do hodnosti generálmajora vo výslužbe. Funkciu vykonával do 10. septembra 1992, čiže do IX. zjazdu SZPB. Ani potom sa vo zväze neprestal angažovať. Podieľal sa aj na príprave zákonov v prospech účastníkov odboja (č. 305/1999 Z. z. a č. 105/2002 Z. z.). Ešte v roku 2005 sa osobne usiloval o prijatie zákona o odškodnení vojnových sirôt, ako aj detí odbojárov.

V období, keď som bol vedúcim oddelenia pre vydávanie osvedčení MO SR (2003-2005) ma generál Brunovský často navštevoval a zároveň poskytoval vzácné svedectvá. Spomínal

na to, ako ho v roku 1946 generálny tajomník ÚV KSČ R. Slánský varoval pred mjr. pech. A. Schrammom, ktorý mu nariadil fyzickú likvidáciu popredných funkcionárov Demokratickej strany J. Lettricha, J. Lichnera a gen. vet. M. Ferjenčíka, čo zásadne odmietol a radšej demobilizoval. Naopak, po februári 1948 sa podieľal (spolu s mjr. tech. T. Iskrom a mjr. pech. J. Šavelom) na odchode slovenských politických a vojenských predstaviteľov Lettricha, M. Joska, M. Kvetka, S. Belluša, J. Ambruša a L. Sečanského do exilu do americkej okupačnej zóny v Rakúsku. Zásluhou J. Riglera, lesníka zo Stupavy a Moravčika z Vysokej pri Morave sa ich podarilo previezť na loďke cez rieku Moravu. Prechod ponúkol aj V. Žingorovi, keď ho navštívil v Prašníku. Ten to však odmietol.

Generál Brunovský priam neznášal bývalých gardistov a ľudákov snažiacich sa získať osvedčenie podľa zákona č. 255/1946 Zb., ktorí počas slovenského štátu "okázalo chodili v gardistickej uniforme" (citované podľa zistení MV SR) alebo odbojovú činnosť komunistickým režimom popravených partizánskych veliteľov vydávali za svoju vlastnú. Spomenul aj prípad bývalého príslušníka Delostreleckého protiletadlového pluku sprevádzajúceho slovenskú vládu Š. Tisa utekajúcu pred Červenou armádou z Bratislavy do Skalice a neskôr do Rakúska. Tohto sa Brunovského brigáde podarilo zajať na začiatku apríla 1945 pri Stupave. Po roku 1948 tento stal sa náčelníkom jednej z krajských správ ŠtB na Slovensku, ktorý si privlastnil odbojovú minulosť svojho bratanca a neskôr vykonával vysokú funkciu v SZPB. Všetko pod ochranou najvyšších slovenských stranických "papaľášov". Na doplnenie treba uviesť, že nemenovaný gardista počas môjho pôsobenia na MO SR osvedčenie nezískal. Generál Brunovský takýchto karieristov, klamárov a prefikancov nemilosrdne odhaľoval. A dával im otvorene najavo, čo si o nich myslí. Aj v mojej prítomnosti. V tom bola jeho vysoká hodnota čestného a spravodlivého človeka. Obdivoval som jeho bojové zásluhy, rýdzy charakter a vysoko som si ho vážil. A tento obdiv som si zachoval aj po jeho smrti 23. augusta 2010, keď nás navždy opustil. Česť Vašej nehnynúcej pamiatke, vážený pán generál!

Dr. Petr Švanda, CSc.

Prvá

Je nesmiernym šťastím ak sa človeku podarí po prvý raz stretnúť s výnimočným človekom, ku ktorému sa potom celý život vracia ako k naplnenej istote a v duchu si neustále pripomína, ako sa treba postaviť k ťažkostiam, ako to videl u svojej prvej učiteľky.

Prvého septembra 1963 v malej triede starej školy v tretej lavici som sedel s Jankom Klimekom z Kostelníka, pri stene stál môj otec a pred tabuľou naša učiteľka Mária Mikulcová. Tak začala naša 40-ročná známosť, poznanie vzťahov, súvislostí, stretnutí. S výnimkou tretieho ročníka bola našou triednou učiteľkou až po piaty ročník, ktorý sme ukončili už v priestoroch novej školy. Spoznali sme tajomstvo písma a číslíc, krásy prírody, skúsili sami tvoriť svoje predstavy, nachádzali sme svoje miesto vo svete podľa svojich vzorov.

Nie vzletné slová či heroické skutky sú v živote hraničnými, v mojej vtedy detskej hlave zostali v spomienke ako prvé obrazy - krásne ruky s peknými nechtami, teplá a príjemná dľaň, ktorá nás často hladila. Na stolíku mávala položenú čistú vreckovku, kde si utierala prsty od školskej kriedy. Chodila pomedzi nás, nazerala nám do zošitov, výkresov, svojou skúsenou rukou napravila chybu. Vždy som sa divil ako ľahučko píše krásne písmenká, vždy jej krásne „sedeli“ na riadku a spájali sa s ostatnými. Jej pero nerobilo machule, nemala prsty od atramentu, jej výpočty boli vždy správne, jej slová boli neochvejnou pravdou, ktorou sme sa opierali v každej situácii. „Naša súdružka učiteľka povedala ...“ a to bol ten najväčší dôkaz, naša istota. Cez prestávky bývala s nami, chodili sme okolo nej rozprávali sa ako s mamou, ona napomínala starších žiakov, keď sa nám chceli posmievať. V rukách sme držali desiatu, chlebič s masťou, oškvarkami, praženicou, klobáskou, jablčko či suché štiepky, bývali väčšinou vo vrecúškach od múky, cukru, v ktorých sme kupovali „u Durcov“. Naša pani učiteľka mala desiatu zabalenú v servítke a igelitovom vrecúšku. Jej chlebič bol z krásne odkrojených krajíčkov odkiaľ nevykúkala masť, nemala umastené vrecko, jedla po kúsočkoch, nepadali jej odrobinky a okolo úst nemala zbytky jedla ako mnohí z nás. Na konci prestávky poskladala vrecúško a vložila ho do tašky. Pomaly pokojne zdvihla oči, lebo skoro vždy mala pred sebou naše

zošity, čítala si naše slohy, diktáty, príklady a volávala nás po jednom k sebe. Chytila do svojej ruky našu ruku s ceruzkou či perom a viedla ju po zošitku. Hlavou som sa opieral o jej hruď, voňala tak čisto a sviežo a vo vlasoch som cítil jej retiazku s maličkým prívieskom.

Učila nás krásnu a dobrotu. V našej škole s pevnými drevenými lavicami, veľkými kachľami a množstvom vešiakov na stene býval obraz Hviezdoslava. Učiteľský stôl bol na stupienku. Chodievali sme do školy cez lúky, horu, preskakovali potôčiky. Po ceste sme našli spadnuté krásne jablčko, lúčne kvety, utešené dubáky. Bez zisťovaných úmyslov sme to samozrejme vždy položili na učiteľský stôl a tešili sa z radosti našej učiteľky a ona za každú pozornosť nešetrila pochvaly. V zime, keď sme po zaviazaných chodníkoch prišli do školy zmáčaní, vyzliekala nás zo studených pančúch a trigáčov, z domu doniesla pre nás suché a čisté oblečenie, pousádzala nás okolo kachiel, všade viseli ponožky, nohavice, topánky, vlnáčky a na kachliach bol veľký hrniec lipového čaju so sirupom, ktorý keď som pil, zarosil mi vždy okuliare. S pani školníčkou Ďurčovou nás ratovali a ochránili.

Naša učiteľka pri vychádzkach vždy pozdravila kopaničiárov na poliach pozdravom „Pomožpanbo“ a vždy k pozdravu pripojila zopár slov o práci, o úrode, o počasí. A keď to boli rodičia našich spolužiakov a tí väčšinou povedali, „*len ich pany učiteľka ráanne vysčicujete ket budu nepočúvnny a nemoresný*“ a ona s úsmevom odpovedala, že to nie je treba. A keď rodičia ešte volali za svojimi deťmi, „*ponahljaj sa domu, ešte pojedme otočit seno*“, pochválila malého gazdu, ako pekne pomáha rodičom. Keď na Panských lúkach družstevníci zberali repu, pomáhali sme im ju trhať. Dodnes si pamätám ako nám povedala, že s každou repou sme ušetrili jedno zohnutie ženičiek a oni nebudú také unavené. Keď prišli prázdniny, bývali mi príliš dlhé a ja som sa tešil do školy. Až prišli tie posledné na Papradi a ja som si pripadal príliš veľký a zrazu dospelý, lebo som išiel už na Starú

Turú. Ale tu som bol zrazu v inom prostredí akosi opustený bez istoty a podpory.

Ako gymnazista som v roku 1972 prišiel za mojou pani učiteľkou, ktorá už vtedy bola riaditeľkou a poprosil som ju, či môžem robiť pionierskeho vedúceho. Stretali sme sa každý týždeň po celé štyri roky, pomáhal som organizovať rôzne podujatia a chodil som na rodičovské združenie mojím sestrám. Vtedy som už videl jej vzťah s dospelými. Ako jedna mamina orodovala za dcéru: „*Šak nad tým učeným sedý cele hodiny, aj sa zdá že to už vje aj tak je s toho zmantaná*“. A pani riaditeľka ju upokojila: „*Neboj sa Betka, ved sa ona za to vydá*“. A mala pravdu. Ako jednoducho a pokorne vyjadrená hodnota človeka, poznanie jeho kvalít bez odsudzovania. Ona

učila a my sme mali zasa dôvod stretať sa častejšie. V jeho zošite som zasa videl jej písmo a mimovoľne som sa ho dotýkal. Mávala oblečený teplý pletený sveter, ktorý si rozopnutý vždy cez seba prekladala a založenými rukami držala pri tele. Keď ma uvidela na školskej chodbe, roztvorila náruč a vystískala ma a voňa, ktorú som si stále pamätal, ma vždy príjemne ovanula.

Nemohli sme ju nikdy obísť, keď boli Vianoce alebo Veľká noc, pohostila nás, pýtala sa a radila. Tešila i smútila sa s nami. Moji spolužiaci i ja sme k nej prišli, keď sme odchádzali na vojenskú službu. Naša pani učiteľka nás s pokojom vyprevádzala, ona bola dušou našich kopaníc, ona bola spojením s našim krajom. Nebola len učiteľkou, bola nám druhou milou mamou.

...mnohému nás život odučí, ale zostáva v nás dáka žila,
 či pupočná šnúra, letí s nami tajné krídlo zraku materského.
 Usmieva sa na nás, plače, žmúra na náš údel, cestu krivoľakú.
 Mnohému nás život odučí, zbavuje nás krásnych obručí detskej ilúzie.
 Tvárime sa, že sa učíme, učíme sa tváriť.
 Zatiaľ matka v tichu žije za nami aj v nás.
 Pozoruje, koľko je v nás škváry, koľko pevnej ocele, koľko ocelôčky.
 V materinských čelách svoje letokruhy, svoje bosé rôčky máme písané. ...

vidiaca do vzťahov, poznala naše rodiny do pradedov, vedela o rozdieloch o nezhodách i priekoch. Hľadala spoločný zámer a spojila naše kopanice do obrovskej organizácie Červeného kríža. Ako „týždenníci“ sme nosili na rukáve bielu pásku s červeným krížom, a to bola veľká česť a zodpovednosť. Podujatia Červeného kríža, tanečné zábavy, karnevaly, tradičné driapačky peria, zájazdy boli vychýrenými, ale i brigády a pomoc starým ľuďom.

Cez tri putá som s ňou spojený. Jedným je môj otec, druhým som ja a tretím môj syn. Keď v 1936 roku zomrel dedko a môj otec mal len 7 rokov, hrozilo mu, že bude „riman“ - chovanec detských domovov, vtedy uťček Desátnikéch (ako ich volal môj nebohy otec) ho prichýlil do rodiny. Mal byť paholkom, ale to sa nikdy nestalo. Tento spravodlivý gazda so svojou starostlivou ženou ho mali za svojho a on vyrastal s ich deťmi Máriou a Aničkou až do roku 1944. Ako sa asi dívala na môjho otca, keď ma priviedol po prvýkrát do školy? Čo všetko ich spájalo, veď za tie roky museli byť ako súrodenci, vždy si čosi potichu rozprávali a v očiach mali radosť. Môj syn Vlastík mal to šťastie, že ho ako posledný ročník

Prvá je vždy jediná a jedinečná, už nikdy sa neopakujúca a navždy trvalo zostávajúca v pamäti. Či to je láska, skúška, skúsenosť, či učiteľka. Je stupňom, od ktorého sa všetko ostatné už len porovnáva, vzorom a príkladom pre všetko ostatné v našom živote. Naša pani učiteľka postavila svoju dobrotu a srdečnosť pred nás a my sme si z nej brali plným priehrstím. Keď ochorela, prišla mi do krásneho sna, z ktorého si pamätám pohľad a pohladenie. Keď som ráno 28. marca o tomto sne povedal mojej žene, netušil som, že to bola rozlúčka. Narodenie Jána Amosa Komenského, Deň učiteľov a 40 rokov našej známosti nemohlo byť nové o ďalšie spoločné zážitky, zostalo spomienkou. Už desať rokov v tento deň prajem mojím učiteľom veľa dobrého zdravia, len na moju prvú pani učiteľku si môžem s veľkou láskou a obdivom iba spomenúť. Bola nám po mnoho rokov oporou, bola svedkom našej, i jej zásluhou, šťastnej mladosti.

Zasa som bol chvíľku žiakom, videl jej oči, usmiatu a trošku naklonenú tvár, pocítil jej ruku na tvári. Mal som v živote šťastie, patrilo som k jej myšlienkam i srdcu.

Ján Zeman

Verejné poďakovanie mestskej i štátnej polícií v Starej Turej

To tu ešte nebolo a stalo sa. Zdravý rozum sa nad tým zastavuje, ako nezodpovedný chorý vyčína a ubližuje iným, ale i sám sebe. Som rodák zo Starej Turej, 65 ročný dôchodca, vlastným viaceré pozemky – lúky a záhrady v lokalite Drahy na kopci nad reštauráciou Penzión na mlyne. Kedysi tam býval klud a pokoj, čo za posledné roky demokracie už neplatí. Doba sa veľmi zmenila a priniesla so sebou rôzne zmeny, niektoré k lepšiemu, niektoré k horšiemu. Vzrástla kriminalita a rôzne vyčinenie hlavne mladých ľudí, takého typu, ktorí svojvoľne upadnú vlastným pričinením k nadmernému používaniu alkoholu, fetišizmu a fajčeniu. Vidia v tom čosi veľké, potrebné a normálne, no opak toho je pravdou. Strácajú zdravie, zdravý rozum, zodpovednosť, uplatnenie sa ako v zamestnaní tak aj v živote celom. Prišiel vhodný čas, aby som pre širokú verejnosť dal na vedomie istú skutočnosť, ktorá sa stala z dôsledku nezodpovednosti, alkoholu a ľudskej zlobe, života pohana bez Boha. V nočných hodinách dňa 20.11.2012 v mojej záhrade, do ktorej vnikol páchatel – podpaľač násilím, pričom na viacerých miestach vystrihol veľké diery do pletiva plotu kvôli úniku, kde založil požiar a i napriek zásahu hasičov, uhorel celý drevený záhradný domček i so zariadením. Zostala len stratená obhorená baterka, cigarety a stopy v zemi, kde bolo sadenisko. Viacerí ľudia pripadali v úvahu ako podozriví. No chýbalo usvedčenie zloducha. Obidve privolané polície spísali o tomto potrebné záznamy, odfotili skutkový stav činu a všetci spolu so mnou sme

sa snažili s pomocou božou i tou našou ľudskou nájsť záškodníka, čo sa akosi nedarilo. Práve táto skutočnosť podpaľačovi dávala nádej a pobádala ho k tomu, aby v záškodníckej činnosti veselo bez obáv pokračoval. Netrvalo dlho a rozhodol sa, že urobí ďalšie starosti zdanlivo bezradnej polícií, mne a iným ľuďom. Písmo sväté hovorí ku človeku každému: „Beda tomu človeku, od ktorého pokušenie, zloba a klamstvo pochádza. Prinesie mu to vlastnú záhubu“.

V noci nad ráno v inej záhrade asi 300 metrov od mojej dňa 9.12.2012 znova horelo a tiež uhorelo všetko, teda drevená záhradná búda, senník, kopa sena a chovánok na zajace. Tento požiar sa stal pre podpaľača osudným! Bol napadnutý čerstvý sneh, v ktorom zanechal za sebou stopy, ktoré spolu s pozitím väčšieho množstva alkoholu, ktorý ho doslova zložil bezmocného do snehu, v ktorom omrzol, jednoznačne usvedčil. Lebo táto stopa v tú istú noc viedla až k plotu mojej záhrady, na miesto prvého požiaru – asi mal vodenie, lepšie povedané muselo sa tak stať, aby on sám odhalil seba s pomocou božou. Keď sa do rána tento nespratník nevrátil domov, jeho najbližší ho išli hľadať. Ich dom je asi 300 metrov od miesta činu. Stopa v snehu ich spoľahlivo viedla, našli stratený telefón, odhodenu bundu a nakoniec nehybné omrznuté telo podpaľača, svoju vlastnú dcéru. Hoci boli dvaja, keďže bola bezvládna, ťahali ju v snehu po zemi cez moje lúky až na poľnú cestu, kde sa údajne prebrala z opitosti a každý z nich z jednej i druhej strany držiak ju za ruku cez ich

plecia ju dotrepali v dezolátnom stave k nim domov, no nikde nič nenahľadali.

Jeden môj sused to videl, lebo jeho pes veľmi štekal, tak vyšiel von. Po príchode na svoju záhradu ma na to upozornil, za čo som sa mu poďakoval. Na vlastné oči som videl a prešiel celú dráhu stôp až po zhorenisko, doma som o tom napísal podrobný zápis a kópie z neho odovzdal na obidve polície. Vznikla značná škoda, na súkromnom, mestskom majetku, lebo dotýčná sa sama priznala k tomu, že zapálila aj viaceré kontajnery na odpad.

Následne po priznaní políciou priamo s podpaľačom na mieste urobila potrebné fotozábery ako dôkazový materiál potrebný k ďalšiemu konaniu cestou prokuratúry a súdu. Nečakane vyšla pravda najavo, nikto z nás nečakal a nehľadal tú možnosť, že páchatelom viacerých trestných činov bude a je mladá nezamestnaná žena, navyiac matka, ktorá sa nevedela a nechcela vpratáť do svojej vlastnej kože a svojim konaním sama na seba privolať políciu, justíciu vrátane samotného súdu, aby jej v tom pomohli a stala sa znova normálnym zodpovedným a slušným človekom, ktorého budú mať radi aj ostatní ľudia. Právom sa teraz pýtam, kde je česť človeka, čistota svedomia a kde je pre ňu sám pán Boh, v ktorého určite neverí, lebo keby verila, nikdy by sa takého čohosi nedopustila. Dotýčnej mladej žene odporúčam, aby zmenila svoj spôsob života, zmierila sa s pánom Bohom.

Záverom sa chcem verejne poďakovať, lebo cítim potrebu tak urobiť, všetkým príslušníkom mestskej, štátnej polície, ktorí svojim konaním zodpovedne obhájili svoje poslanie a potrebu pre mňa i širokú verejnosť. Právom Vám patrí preto úcta a vďaka.

Michal Buno

Babkine rozprávky z havzírky

Ako mladé dievča, teda kým sa babka nevydala za dedka Jura, chodili po havzírke s ktorousi tetkou z rodiny. S batohom plátna na chrbte a s menším batôžkom fajnovších textílií vpred na prsiach pochodili kus Rakúsko-Uhorska. Pri podomovom predaji „po Rakúsoch“ sa naučili po nemecky, spoznali veľa ľudí a zažili nezvyčajné príbehy.

Keď sme v zime celá početná rodina sedeli okolo stola a driapali perie, babkine rozprávky nám vyrážali dych. Petrolejová lampa svojim žltkastým svetlom osvetľovala len jeden kút veľkej kuchyne a my sme sa báli čo len obzrieť za seba. Na stole sa hromadila kopa snehobieleho peria. Na rohu stola pri dverách vedúcich do komory sedávali babka a rozprávajú. Ich zážitky z havzírky nemali konca-kraja. Najradšej sme počúvali také, ktoré zaváňali tajomnosťou, ba až bosoráctvom. Nuž, nebolo rádia ani televízie a pri babkinom rozprávaní sa dalo aj pracovať – driapať perie, čachrať vlnu či priasť.

Havzíranti mali už známe gazdovstvá a meštianske domácnosti, kde ich za lacný peniaz prenocovali a v mnohých domoch aj nachovali. K jednej takejto dobráckej „selke“ na moravsko-rakúskom pohraničí chodievali babka s tetkou dosť často a rady. Lahko sa s ňou dohovrili, vždy dostali aj večeru a za nejakú tú stužku aj raňajky. Bola to gazdiná čistotná,

zhovorčivá, deti poslušné, gazda tiež, dvor plný hydiny strážil veľký huňatý pes. Hoci naše havzírantky poznal, nezabudol na ne aspoň naoko na privítanie hafnúť. Posledný nocľah v tomto dome sa ničím nelíšil od ostatných: dostali aj dobrú večeru – chutný štiplavý guláš, spali v čistej posteli a ráno im gazdiná ešte zohriala zvyšok od večere. Keď odchádzali, „selka“ ich vyšla odpredať až na dvor a vtedy si babka všimla, že na dvore nevidno psa, ba spomenuli si, že ani večer na ne neblafol svoj psí pozdrav.

„Panimámo, a kde máte vášho psa?“

„Vždyť ste ho večer snédli“, odvetila gazdiná našim slovenským havzírantkám.

V ten deň vraj toho veľa nepredali, lebo predstava, že jedli guláš zo psa, im vyvrátila žalúdky tak dokonale, že nadsťli chut' na jedlo. A do toho domu viac nocovať nešli.

Veľmi sa nám páčilo rozprávanie o lakomej gazdinej z Rakúska. Bola veľmi bohatá, ale aj veľmi skúpa. Za celý svoj život nikomu nič nedala, žobrákov vyhánala, susedkám nikdy ničím nepomohla. Pribúdalo jej bohatstva, ale aj rokov. Nadišiel jej čas, aby sa pobrala tam, odkiaľ niet návratu. Bezvládna telo ležalo na smrteľnej posteli a jej duša putovala pred nebeskú bránu. Lenže nebeský vrátnik Svätý Peter bránu pred ňou zatvoril, lebo dušička nemala čím zaplatiť vstupné. Chýbala jej nebeská mena – za celý život jej vraj nikto nepovedal „pánboh zaplať“, lebo nemal za čo.

A tak gazdiná ležala, ani živá, ani mŕtva, jednoducho nemohla zomrieť. Až raz išiel okolo jej dvora žobrák. Bol hladný a na dvore zbadal vedro s pomyjami a v nich kúsky namočeného chleba. Rýchlo ho vybral a hltavo zjedol. Potom sa opovážil pristúpiť ku dverám a domnútra zavolať: „Pánboh zaplať, gazdiná.“ V tej chvíli gazdiná vydýchla naposledy, lebo jej duša už mala čím zaplatiť pri nebeskej bráne.

No babke Kači sa vedeli diať čudné veci aj doma, nielen na havzírke.

To už boli dávno vydatá za dedka Jura. Spávali v kuchyni, babka na kraji postele, dedko pri stene. Jednej noci sa vraj zničohonič otvorili dvere dokorán a niekto naliehavým hlasom volal: „Kačko, poď von, Kačko, poď von!“

Babka zdrevenelá strachom. Ledva-preledva vládali zobuďiť dedka. Dedko vstali, hoci oni tajomné volanie nepočuli, ale bolo treba zavrieť dvere. No pre istotu vyšli až na dvor a tam sa vraj v tej chvíli strhol taký víchor, že div dedka nezgodilo z nôh. Vietor zašľach, zatočil sa a zmizol nad strechami. Túto príhodu babka vždy zakončila konštatovaním:

„Keby som bola vyšla ja na dvor, istotne by ma bolo niečo uchytilo. Lebo s dobrým to veru nebolo.“ Nie div, že po takýchto rozprávkach sme sa báli ísť spať do tmavej izby a na dvor už ani zasvet. Ale aj tak sme večer čo večer čakali na ďalšie babkine rozprávky.

Alžbeta Cibulková

Dodatok k histórii Domu kultúry Javorina (1. časť)

Zúčastnil som sa kultúrneho podujatia pri príležitosti 50. výročia otvorenia Domu Odborov, ktoré sa konalo 22.9.2012 v Dome kultúry Javorina. Na tomto podujatí ani v prílohe spravodajcu č. 9/2012 nebolo spomenuté, ako sa táto stavba realizovala, aké finančné náklady boli použité, kto stavbu financoval a aký kolektív túto stavbu realizoval.

Celkové finančné náklady pre stavbu tohto objektu boli vo výške viac ako 6 a pol milióna korún. Na začiatku výstavby prispel mestský úrad Stará Turá čiastkou 150 000 Kčs a závod Presná mechanika, n. p. čiastkou viac ako 200 000 Kčs. Hlavné ťažisko financovania tejto stavby znášali Odbory.

Odbory na výstavbu Domu Odborov poskytl viac ako 6 mil. Kčs. Nemalú zásluhu pri tomto zabezpečovaní týchto finančných prostriedkov od vyšších odborových orgánov mali zamestnanci podniku Presná mechanika n. p., Alojz Langer, v tom čase ako predseda revíznej komisie pri krajskom výbore zväzu strojárstva a Miroslav Schmidt, člen predstavenstva tohto krajského orgánu.

Stavba Domu Odborov mala prispieť k rozvoju kultúry, hudobného života a spoločenského vzdelávania pracujúcich závodov Presnej Mechaniky, n. p., občanov Starej Turej a blízkeho okolia. V priebehu výstavby tohto kultúrneho stánku bola uzatvorená písomná dohoda, medzi záväzkom Presná mechanika, n. p. a závodným výborom ROH. Dohoda znela, že celkové finančné náklady na výstavbu tohto objektu budú hradíť odbory a závod Presná mechanika, n. p. finančne prispeje na celkové vybavenie priestorov Domu Odborov a bude zabezpečovať technické a prevádzkové náklady. Na činnosť kultúrneho života a mzdy pracovníkov vtedajšieho závodného klubu ROH sa bude podieľať závodný výbor ROH zo svojho rozpočtu. Okrem tohto boli dotované finančné prostriedky z fondu kultúrnych a sociálnych potrieb záväzkom Presná mechanika, n. p.

Pokiaľ sa týka kolektívu stavbárov, ktorí stavbu Domu Odborov realizovali, bola to predovšetkým stavebná skupina závodu Presnej mechaniky, n. p. a stavebná čata

Komunálnych služieb, vedená Jaroslavom Urbančíkom. Počiatočné práce výstavby boli vykonávané pod vedením stavbyvedúceho Júliusa Koukala. Ďalšia realizácia výstavby až do jej ukončenia a odovzdania do užívania bola pod vedením Jaroslava Holíčka, obaja pracovníci Presnej mechaniky, n. p. Výstavba Domu Odborov bola zahájená v roku 1958 a ukončená v septembri roku 1962, kedy bola aj slávnostne odovzdaná do užívania za prítomnosti predsedu Slovenskej odborovej rady Vojtecha Daubnera.

Pre oživenie pamäte rozvoja kultúrneho života pracujúcich závodu Považské strojárne, neskôr Presná mechanika, n. p. v päťdesiatych rokoch bola táto činnosť realizovaná v spoločenskom dome závodu. Tu sa organizovali rôzne kultúrne podujatia, divadlá, spoločenské večierky, plesy pracujúcich, estrády, čajové večierky a podobne. Túto činnosť realizoval výbor klubu neplatených nadšencov, spomeniem Ladislava Macháčka staršieho, Alojza Langer, Ing. Dušana Hrnčířika a ďalší. Počiatky tejto činnosti vykonávala platená pracovníčka klubu Barbora Révay, ktorú neskôr v roku 1959 vystriedal Jindřich Racek. V tomto čase pod hlavičkou ZK ROH bola aktívna činnosť filmového a fotografického klubu, divadelný súbor, kde pod vedením pani Mačicovej a za účinnej pomoci pána Františka Himlera boli uvedené divadelné hry, ako napr. Divá Bára, Radúz a Mahuliena, Tretie želanie a ďalšie. Ďalej to bol šachový klub pod vedením Dr. M. Peprníka, ktorý hrával súťaž v krajských preboroch. Spomeniem tiež rytmickú skupinu, ktorá bola prvou hudobnou skupinou pri ZK ROH v 50. rokoch. Skupina účinkovala v zložení: J. Vyktori, K. Paštyka, Alex Rev a J. Schymik, ktorá pravidelne hrávala počas pracovnej prestávky v závodnom rozhlase. Celá kultúrna spoločenská a výchovná činnosť sa potom až v roku 1962 premiestnila do novopostaveného kultúrneho stánku, Domu Odborov. O tejto kultúrnej činnosti vrátane jej počiatkov bola vedená kronika závodného klubu ROH.

Keďže v Staroturianskom spravodajcovi č. 9/2012 bola v prílohe venovanej DK Javorina uvedená obsiahla informácia

o záujmových krúžkoch a súboroch, chcem ešte spomenúť tiež cimbalovú muziku, s primášom Rudolfom Herákom a ženský spevokol, ktorý po viac ako šesťnásť rokov viedla veľmi úspešne pani učiteľka Oľga Baginová.

Ale vrátim sa ešte k hudobnému životu, ktorý dosiahol najväčší rozmach v Starej Turej, hlavne však k dychovej hudbe, o ktorej sa zmieňovala príloha septembrového spravodajcu. Chcem ju iba doplniť o skutočnosť, že dychový súbor nahral niekoľko hudobných skladieb pre Československý rozhlas Bratislava za účinnej pomoci hudobného skladateľa Zdenka Cóna a účinkovanie v Československej televízií v programe Večer v klube.

Na tomto mieste treba vysoko oceňovať osobnosť profesora Schindlera. Prof. Rudolf Schindler sa sústavne staral o mladý hudobný dorast a popri veľkom 45 členom dychovom súbore založil a niekoľko rokov viedol mládežnícku dychovku, ktorá sa stala liahňou desiatok ba stoviek mladých muzikantov. Nejednen z nich si zvolil dráhu profesionálneho hudobníka alebo pokračovali v štúdiách na konzervatóriách, prípadne VŠMÚ. Spomeniem napr. súrodencov Špitkových, Jana Pristaša, Jurkoviča a Antona Bálena, ktorý po odchode prof. Schindlera z aktívnej organizátorskej a pedagogickej činnosti prevzal dirigentské žezlo dychového súboru v roku 1972.

Treba spomenúť, že pod jeho taktovkou boli vytvorené okrem dychového súboru viaceré hudobné telesá. Boli to Považský symfonický orchester, mládežnícky estrádnny súbor, tamburášsky súbor, v ktorom účinkovali okrem iných M. Peprníková, Vlasta Čierniková a ďalší. Tiež možno spomenúť, že krátkodobou viedol spevácke súbory. Od svojho príchodu do Starej Turej v roku 1949 až do jeho odchodu na zaslúžilý odpočinok prof. Schindler vychoval viac ako 450 hudobníkov. Organizátorská a pedagogická aktivita prof. Schindlera končí až vo vysokej starobe na jeseň 1984, kedy vo veku 85 rokov svojho plodného života zomiera.

A. Polčan

Deti tancujú deťom – FREE-ZEE dance

Dňa 31.1.2013 nás navštívili v našich tanečných priestoroch (telocvičňa ZUŠ) deti z materskej školy – predškolačky, ktorí si spolu s nami zatancovali, zacvičili a zmerali si svoje tanečné schopnosti. Ich očká žiarili nielen pri našich tancoch, ale už pri rytmickej tanečnej hudbe, ktorá roztancovala ich šikovné nožičky. Toto dopoludnie

bolo nielen veľmi tanečné a kreatívne, ale myslíme si, že hlavne príjemné. Deti z MŠ si odniesli za svoje tanečné výkony krásne diplomy. Budeme sa veľmi tešiť na našich budúcich malých tanečníkov, ktorí veríme, že budú rovnako šikovní a zapálení pre tanec ako ich starší kamaráti.

Rakúsová Ivana, FREE-ZEE dance ZUŠ

Majster Fraňo Štefunko a pomník padlým v Starej Turej ...

(reakcia na články Gustáva Rumánka)

Už niekoľkokrát si mohli čitatelia Staroturianskeho spravodajcu prečítať články súvisiace so sochárom Fraňom Štefunkom a tvorbou spomínaného pomníka v Turej. K obsahu týchto článkov mám mnohé opodstatnené výhrady, a preto som sa rozhodla dať veci na správnu mieru.

Ako písal p. Rumánek v článku z júla 2008 „v poslednom období bola vyslovená pochybnosť o jeho autorstve a len konštruktívnou diskusiou môžeme sa priblížiť k čo najobjektívnejšiemu posúdeniu“. Z tohto dôvodu začínam túto diskusiю, aby sa tak konečne vyriešila neustále sa opakujúca a nezodpovedaná otázka či skôr teória. Všetky nasledovné tvrdenia, ktoré predkladám sú opodstatnené a skutočné a sú výsledkom môjho viac ako šesť ročného úsilia a bádania v archívoch či v záujme o majstrovu osobu.

1.) Neexistuje žiadny priamy dôkaz o tom, že by bol Štefunko tvorcom pomníka padlým v Starej Turej. Takýto dôkaz sa nenachádza ani v našom rodinnom archíve ani v archíve v Martine, kde je uložená jeho pozostalosť. Dokonca ani v Kronike mesta Stará Turá. Nenachádza sa žiadna fotografia ani dokument, ktorý by tvorbu pomníka Štefunkom nejako potvrdzoval. Po majstrovi Štefunkovi je zachovaná veľmi obsiahla a tiež dôkladne vytvorená pozostalosť. Štefunko mal na Starú Turú len tie najlepšie spomienky, a preto by sa o pomníku určite zmienil. Určite by ho spomenul aj v niektorom zo svojich životopisov, ktoré o sebe napísal. Zmienku nenájdeme ani v monografii od Luby Belohradskej. (BELOHRADSKÁ, Luba. *Fraňo Štefunko*. Bratislava: Vydavateľstvo slovenského fondu výtvarných umení, 1962).

2.) Svoju prvú sochársku prácu - portrét J. Škultétyho vytvoril Štefunko v roku 1932. V tomto období bol ešte neznámy. Medzi slovenských sochárov vtedajšej moderny sa začlenil až po marci 1933, kedy na výstave umenia v Prahe bol aj patrične ocenený. Ešte nedostával veľké objednávky a žil ako sa dalo. Výpis z Kroniky Turej hovorí o tom, že pomník padlým bol dokončený

v decembri 1933. Časovo ani inak to nesedí zo Štefunkovou osobou a ani s faktom, že v týchto časoch mal úplne iné starosti a zákazky. Podporuje to tiež fakt, že Štefunko svoj prvý pomník realizoval až v rokoch 1935 - 1936 (pomník Pavla O. Hviezdoslava v Dolnom Kubíne).

3.) Ďalší argument je, že nikto v našej rodine nevie o tom, že by Štefunko pomník v Turej skutočne vytvoril. Nevie o tom ani p. Milan Ján Ježo, ktorý je z rodiny Kýškovcov, u ktorých Štefunko býval. A predsa, keď mal byť na pomníku zobrazený jeho príbuzný Ján Kýška, tak by o tom tiež vedel, alebo by sa o tom aj v jeho rodine hovorilo, nakoľko aj vo výbore pre postavenie pomníka mal svojho dedka - Ondreja Kýšku. Pani Luba Belohradská, ktorá je kunsthistoričkou a Štefunkom sa zaoberala nevie o tomto tvrdení tiež nič.

4.) Napísali ste: „*Moja argumentácia vychádza zo skutočnosti, že každý umelec, ako sochár, maliar, ale i hudobný skladateľ má svoj umelecký rukopis, obdobne, ako každý gramotný človek má rukopis v svojom vlastnom charakteristickom písme, ktorý sa za života umelcov, či prostých ľudí podstatne nemení a podľa neho môžeme poznať s dosť vysokou mierou potenciálneho pisateľa či autora.*“ Podľa môjho názoru sa Štefunkov rukopis z jeho známych pomníkov s pomníkom v Starej Turej nezhoduje. Štefunko by tiež pomník v Turej podpísal, ak by bol jeho tvorcom. Tiež si myslím, že posudzovať a porovnávať jednotlivé pomníky podľa dĺžky kabáta a jeho riasenia nie je práve profesionálne.

5.) Teraz predkladám ďalšie podložené a evidentné fakty a skutočnosti, ktoré moje tvrdenia jednoznačne potvrdzujú - výpis z Kroniky Turej, ktorá sa nachádza na Mestskom Úrade Stará Turá - „31.7.: *Stavba pomníka bola zadaná firme Vladimír Beck a Anton Soják - kamenosochárstvo v Strážnici na Morave za cenu s postavením na mieste Kč 17 112,28. Stavba bola dokončená 10. 12. 1933.*“

Po prečítaní mojich tvrdení mi dá čitateľ iste za pravdu ak poviem, že Štefunko autorom pomníka v Starej Turej nie je. Je zrejmé, že majster

Štefunko mal na Turú len tie najkrajšie spomienky, ale nedokazuje to, že pomník preto aj vyhotovil. V prvom článku z júla 2008 p. Rumánek píše, že nie je kunsthistorikom a len diskusiou sa môžeme priblížiť k pravde. Lenže žiadna diskusia sa doteraz nekonala, a tak neviem, prečo v článku zo septembra 2012 vyjadruje názor, že „Porovnávanie Štefunkových sochárskych rukopisov na viacero jeho dielach, o ktorých som už písal v našom časopise pred nedávnom, podľa môjho názoru plne potvrdilo, že návrh pamätníka obetiam Prvej svetovej vojny na Starej Turej s vysokou pravdepodobnosťou blížiacou sa istote, je jeho dielo. I skutočnosti z tu uverejnených riadkov, nepriamo vylučujú akúkoľvek pochybnosť o tom, že by tomu mohlo byť inak!“ Tvrdenia vôbec neobstoja. Chýbajú dôveryhodné dôkazy, bez ktorých obsah spomínaných článkov iba zavádza čitateľov a obyvateľov mesta Stará Turá.

Myslím, že slovenská verejnosť i Staroturania by z radosťou prijali preukázateľný dôkaz o tom, že predmetný pomník je dielom majstra Štefunka. Žiaľ doteraz sa tak nestalo a s najväčšou pravdepodobnosťou ani nestane.

Zuzana Falathová

(Príbuzná Majstra Štefunka a študentka odboru Muzeológie a kultúrneho dedičstva Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave)

Liga talentov v karate

V nedeľu 27. januára 2013 sa uskutočnila na Myjave súťaž SEIGOKAN - HANKOKAI liga talentov v karate. Na tejto súťaži sa zúčastnila aj naša pretekárka **Ella Glatzová**, ktorá v kategórii kumite čiže športový zápas do 11 rokov bez rozdielu hmotnosti získala výborné 1. miesto.

Víťazstvo v tejto kategórii je o to cennejšie, pretože vo svojej kategórii nemala súperku a tak zápasila v chlapčenskej kategórii, kde chlapcov porazila a na koniec vyhrala. Blahoželáme!

Tejto súťaže sa zúčastnili karatisti z Trnavy, Piešťan, Hodonína, Nového Mesta nad Váhom, Senice, Myjavy a zo Starej Turej.

Informujeme, že stále prebieha nábor detí od 7 rokov na krúžok karate v mesiacoch január až jún 2013, každý pondelok a v stredu od 17.00 hod. do 17.30 v telocvični na II. ZŠ na Hurbanovej ulici (vedľa mestského športového ihriska).

Karate klub Stará Turá

18. ročník nohejbalového turnaja v Starej Turej

Mesto Stará Turá v spolupráci so Základnou školou v Starej Turej usporiadalo dňa 16. februára 2013 XIII. ročník nohejbalového turnaja o putovný pohár mesta, ktorý získava stále väčšiu popularitu a športovú úroveň. V úvode si zúčastnení uctili minútu ticha pamiatku zakladajúcemu členovi, učiteľovi Mgr. Miroslavovi Dunajčíkovi. Na turnaj sa prihlásilo 7 mužstiev: Sevotech (Hodermarský, Makara D., Makara R.), Topvar (Psočný, Vilín, Jambor), SBDO „A“ (Ferianec L., Krištof, Šišan), SBDO „B“ (Ferianec J., Juriš, Tiller), Kochanovce (Križan M., Križan R., Kriško, Capák), Miloslavov (Tóth, Krajčí, Matušek) a Starí páni (Rubaninský, Málek, Galbavý). Hralo sa v jednej skupine, kde hral každý s každým na dva víťazné sety. Už úvodné vystúpenie naznačilo, že posilnené mužstvo SBDO „A“ bude aspirantom na celkové víťazstvo, čo potvrdilo výhrou nad posledným vlnajším víťazom Sevotech 2:0 (11:3, 11:4). Za Sevotech nemohli zo zdravotných

dôvodov nastúpiť Pavlík, Burdej a Lukáč a na pomoc im prišiel 6-násobný majster sveta Richard Makara s bratom Denisom. V tomto zložení boli spokojní aj s druhou priečkou. O tretiu pozíciu bojovali Kochanovce s Topvarom a prehrali po veľmi vyrovnanom zápase 0:2 (8:11, 7:11).

Ceny víťazom odovzdala zástupkyňa riaditeľky ZŠ PaeDr. Katarína Mikulcová spolu s Mgr. Petrom Michalcom. Počas turnaja si všetci pochutnali na tradičnej kapustnici, ktorú každoročne pripravuje učiteľka ZŠ Mgr. Anna Haverová.

Konečné poradie turnaja:

1. SBDO „A“	12 b
2. Sevotech	10 b
3. Topvar	8 b
4. Kochanovce	6 b
5. SBDO „B“	4 b
6. Miloslavov	2 b
7. Starí páni	0 b

Ing. Ján Hodermarský

Víťazné družstvá turnaja so zástupkyňou riaditeľky ZŠ v Starej Turej

Krajské majstrovstvá žiakov v športovej streľbe

19.2.2013, Prievidza

Strelci streleckého krúžku našej školy sa prebojovali na Krajské majstrovstvá v streľbe žiakov a mladší i starší žiaci obsadili prvé miesta. Jedná sa o tímovú prácu družstva. Z jednotlivcov si zaslúžia pochvalu: Kristína Klčová, David Chudík, Rastislav Čecot, Lukáš Anđel, Danko Mikláš a Ivo Durec.

Veľkú snahu prejavil Ivo Durec, ktorý podržal svoje družstvo i cez svoje ochorenie. Žiaci boli odmenení

medailami, diplomami a pekným pohárom. Touto cestou ďakujeme p. Františkovi Redajovi za bezpečný prevoz našich žiakov mikrobusem pána Ing. Nerada, ktorý zapožičal svoje vozidlo bez požadovania finančnej náhrady.

Tešíme sa na Majstrovstvá Slovenska, ktoré budú 7. apríla v Spišskej Novej Vsi.

Všetci držíme našim strelcom palce na Majstrovstvách Slovenska.

Peter Milata, tréner

Dom kultúry Javorina Stará Turá

Ul. M. R. Štefánika 378, 916 01 Stará Turá,
IČO: 36130125, zastúpený riaditeľkou Evou Adámkovou

Vyhlasuje týmto OBCHODNÚ VEREJNÚ SÚŤAŽ

podľa § 281 a nasl. Obchodného zákonníka

prenájom nebytových priestorov

Dom kultúry Javorina Stará Turá ponúka v obchodnej verejnej súťaži na **prenájom nebytové priestory na prízemí Domu kultúry Javorina** – miestnosť č. 21 o rozlohe 62,1 m². Nebytový priestor nie je zariadený. Spotreba energií (teplo, voda, el. energia) bude hradebná zálohovo mesačne a stanovená bude podielom podlahovej plochy priestoru k celkovej podlahovej ploche budovy a spotrebovaným množstvám energií. **Výber záujemcu sa uskutoční na základe obchodnej verejnej súťaže.**

Podmienky pre uchádzačov:

- cena nájmu bez energií za 1 m²/rok nebytového priestoru o rozlohe 62,1 m² je stanovená v minimálnej výške 23,- EUR/m²
- záujemca nemá žiadne evidované nedoplatky voči Domu kultúry Javorina Stará Turá

Podmienky súťaže:

- identifikačné údaje záujemcu (meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu u fyzických osôb alebo názov, sídlo, IČO u právnických osôb),
- súhlas fyzickej osoby so spracovaním osobných údajov na účely zabezpečenia úkonov pri prenájme nebytových priestorov v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov,
- výpis z obchodného registra, alebo iného registra (v prípade právnických osôb), nie starší ako 3 mesiace,
- cenovú ponuku prenájmu
- podnikateľský zámer
- vyhlásenie záujemcu, že súhlasí s podmienkami obchodnej verejnej súťaže.

Návrh do súťaže predkladá účastník v uzatvorených obálkach označených spiatočnou adresou záujemcu a označením „**Neotvárať** – **verejná obchodná súťaž Dom kultúry Javorina – miestnosť č. 21**“ na adresu: *Dom kultúry Javorina, M. R. Štefánika 378, 916 01 Stará Turá*. Posledný deň doručenia návrhov je 15.03.2013 o 14.00 hod. Na návrhy doručené po tomto termíne sa nebude prihliadať. Bližšie informácie na tel. čísle 032/7763366. Riadne doručené návrhy vyhodnotí výberová komisia.

Upozornenie: Dom kultúry Javorina Stará Turá si vyhradzuje právo na zrušenie obchodnej verejnej súťaže bez určenia dôvodu.

Eva Adámková, riaditeľka DK Javorina

STAROTURIANSKY SPRAVODAJCA mesačník obyvateľov

mesta Stará Turá, ročník XX., číslo 03/2013 • ISSN 1338-9688
• Vydáva mesto Stará Turá, www.staratura.sk. Adresa redakcie a inzertného oddelenia: Mestský úrad, Ul. SNP 1/2, 916 01 Stará Turá, IČO: 312002, tel.: 032/7461 615, 7461 611, fax: 032/7764 276, e-mail: media@staratura.sk, msu@staratura.sk • Predsedníčka red. rady: Mgr. Soňa Krištofiková (zastupca@staratura.sk) • Redakčná rada: Mgr. Lívia Boorová, Mgr. Anna Chmurová, Eva Adámková, Ing. Gustáv Rumánek, Věra Teplíčková, Jana Roháčková • Šéfredaktor: Mgr. Lívia Boorová (tel.: 032/7461 615, mobil: 0905 446 984, e-mail: media@staratura.sk)
• Sadzba, tlač a distribúcia: T-štúdio, s.r.o. (www.t-studio.sk) • Vychádza začiatkom každého mesiaca, uzávierka čísla je vždy do 15. dňa predchádzajúceho mesiaca. Za vecnú správnosť príspevkov zodpovedajú autori. Redakcia si vyhradzuje právo príspevky štylisticky upravovať, zostručovať, prípadne i neuverejniť. Za obsah platenej inzercie a reklamy zodpovedá inzerent (objednávateľ). Zasláné rukopisy, fotografie, kresby redakcia nevracia, ak nebolo dohodnuté inak • Registrácia: EV 2849/08. Cena reklamy: 0,49 €/1 cm², 0,66 €/1 cm² (16 str.). Vlastníkom tohto periodika je mesto Stará Turá.

Zľavový kupón

4 € na vybrané služby

Kadernička
Michaela

0908 257 813